

Naivečii slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON: CORTLANDT 2876

NO. 75. — ŠTEV. 75.

NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 31, 1926. — SREDA, 31. MARCA 1926.

VOLUME XXXIV. — LETNIK XXXIV.

PIVO KOT ZDRAVILO DOVOLJENO

Tekom naslednjih šestih mesecev bosta smeli dve pivovarni izdelovati medicinsko pivo, ki bo vsebovalo tri in tričetrt odstotka alkohola. — Ostra določba. — Načelnik prohibicijskega urada bo povabljen kot priča. — Zaslíšavanja glede prohibicije.

WASHINGTON, D. C., 30. marca. — Medicinsko pivo, ki bo prav tako močno kot je bilo ono, katero je pred uveljavitvijo vojne prohibicije vsakdo lahko kupil, bo prebivalstvu na razpolago vsaj za dobo naslednjih šestih mesecev.

Anheuser-Busch pivovarna v St. Louisu in Papst Brewing Co. v Milwaukee, Wis., sta dobili od pomožnega zakladniškega tajnika Andrews, ki načeljuje izvedenju prohibicije, dovoljenje, da smeta spraviti na trg proizvod, kojega ime bo "Health Booster". Ta nova "patentna medicina" se bo prikazala na trgu, ko bo pričel senatni justični komitej z javnimi zaslíšanji glede predloge, na temelju katere bi se dovolilo izdelovanje in prodajo lahkega piva in vina.

Edina omejitev, ki bo uveljavljena glede te, že sedaj dovoljene sladne pijače, se tiče števila zabojev, katere sme dobaviti lekarna. Dovoljenje, katero sta dobili obe imenovani pivovarni, določa, da sme vsebovati pivo 3.75 odstotkov alkohola po vsebini. Ena lekarna lahko naroči v enem tednu od pet do 25 zabojev takega piva. Število zabojev se bo ravnalo po obsegu prometa dotične lekarne. Vsakdo lahko kupi to novo pivo brez zdravniškega recepta, če je mnenja, da zahteva njegovo zdravstveno stanje to patentno medicino.

Stvar pa ima vendar svojo slabo stran. Dočim ima navadno pivo sedem do deset odstotkov sladne vsebine, jih mora imeti nova medicina pet in dvajset in nikdo ne bo mogel vsled tega zavzjati tega piva v velikih množinah. Uradniki izjavljajo, da bi v takem slučaju brezpogojno zbolel. V splošnem pa se alkoholna vsebina ne razlikuje dosti od piva kot so ga prodajali pred prohibicijo. To pivo je namreč vsebovalo tri do šest odstotkov alkohola po vsebini.

Dovoljenje so dali za poskušnjo, a pivovarnarji so morali obljubiti, da bodo pomagali vladi pri tem, da ne bo prišlo to pivo v roke butlegarjev. Tudi trgovci na debelo so bili naprošeni, naj isto stori.

Medtem pa se pripravljajo voditelji suhačev in mokračev na zaslíšanja pred senatnim justičnim odsekom. Ta zaslíšanja se bodo vršila dva tedna ter bodo enakoerno razdeljena med zagovornike in nasprotnike splošne suše.

WASHINGTON, D. C., 30. marca. — Pomožni zakladniški tajnik Andrews je bil poklican včeraj kot prva priča pred senatni justični komitej, ki bo pričel zaslíšavanja glede predloge za modificiranje prohibicijske postave. General Andrews je dobil to povabilo na prošnjo senatorja Edge-a iz New Jersey.

Obenem pa je bilo včeraj objavljeno, da bo vpriporil general Andrews tekom poletja inšpekcijsko potovanje po deželi, v zvezi z izvedenjem prohibicijske postave.

Senator Borah je vložil včeraj tri amendmente k resoluciji Edge-a za narodni referendum glede prohibicijskega vprašanja. Amendmenti imajo obliko vprašanj, na katera naj bi odgovorili volilci. Prvo vprašanje se glasi, če so volilci za amendent k ustavi, ki bi popolnoma razveljavil osemnajsti amendent. Drugo vprašanje se glasi, če so volilci, ki se zavzemajo za amendiranje Volsteadove postave, kljub temu za to, da ostane postava, ki prepoveduje izdelovanje in prodajo opojnih pijač. Tretje vprašanje pa se glasi: — Če so za amendiranje Volsteadove postave ter za dovoljenje za izdelovanje in prodajo lahkih vin in piva. Ali so volilci mnenja, da je treba alkoholno vsebino vin in piva omejiti tako, da niso pijače več opojne?

Thomas Stone, je bil imenovan včeraj vrhovnim nadzornikom zvezne kontrole pivovarn in H. Weeks nadzornikom za kontrolo vin.

Zmanjšanje kreditov za vojno v Siriji.

Franc. poslanska zbornica je pristigla kredite za vojno v Siriji. — Novi mirovni pogoji za Maroko. — Frank pada še naprej.

PARIZ, Francija, 30. marca. — V poslanski zbornici je izjavil včeraj ministr. predsednik Briand, da bo vztrajala Francija pri mirovnih pogojih, katere bo v kratkem ponudila rifskim plemenom v Maroku.

Izjavo francoskega ministrskega predsednika, tekom katere je priznal, da se formirala nove mirovne pogoje, je povzročila interpelacija komunistov glede maroške politike vlade.

Predtem pa je vojni minister Painlevé navedel številke, ki se tičejo velikih vojnih stroškov v Maroku in Siriji. V Maroku so izdali januarja meseca 47,000,000 frankov, februarja 79,000,000 in marca 42,000,000 frankov. Svote za vojno v Siriji znašajo 35 milijonov frankov za mesec januar, 37 milijonov za februar in 22 milijonov za mesec marec.

Briand je izjavil, da želi njegova vlada ustaviti prelivanje krvi, vsled česar so sporočili Abdel Krimu julija meseca preteklega leta mirovni pogoje. Od takrat naprej si je prizadeval neki "dvomljiv emisar" uveljaviti poseben mir med Marokom, Španjo in Francijo. Briand je izjavil, da bo vzdržala Francija svoje stališče v Maroku in Siriji, "ker bi v drugačnem slučaju izbruhnila strašna konflagracija, z masakri in bedo za celo prebivalstvo".

Objava nove francoske politike je sledila, ko je pristigla zbornica za milijon frankov kredite, katere je zahtevala vlada za vojno v Siriji. Tega glasovanja proti vladi pa se ni smatralo za nezaupnico.

JERUZALEM, Palestina, 30. marca. — Francoski vrhovni komisar v Siriji, Jouvenel, je dospel na potovanju semkaj v Haifo. Židovski delavci so vzporedno demonstracijo, tekom katere so ga napravili odgovornim za prelivanje krvi v Siriji.

Voditelji Arabcev so pozvali prebivalce Haife, naj ne delajo v tork, v znamenju protesta proti Jouvenelu. Židovske organizacije so pozvale vse delavce, naj se udeležijo demonstracije proti Jouvenelu.

Vlada je storila potrebne korake, da vzdrži red.

LONDON, Anglija, 30. marca. Kurz francoskega franka je dosegel včeraj novo globino. Za en funt je bilo mogoče kupiti 143 in pol franka.

Deportacija proti nepostavno priseljenim.

WASHINGTON, D. C., 30. marca. — Priseljeniški urad delavskega departamenta bo tekom sedanjih spornosti deportiral veliko število inozemcev, ki se mude v tej deželi nepostavni potni in v ta namen se hoče porabiti 600 tisoč dolarjev. Sodišča so podala odločitve glede nekako pet tisoč slučajev. Nad osemsto prizadetih od deportacijskih odločb drži vlada v svojih rokah. Ostali so nastanjeni v različnih zavodih. Tam se jih je našlo ter odločilo, da se mude nepostavno v deželi.

V priseljeniškem uradu so izjavili, da je zavzelo vtihoapljenje inozemcev izven kvote velikanski obseg. Ljudje sprejmejo delo kot mornarji ter dezertirajo nato z ladij.

Vesela Velikonočne praznike
želi vsem naročnikom in prijateljem
Ured. in uprava G. N.

Policija išče plen roparske tolpe.

Vsled ovadbe neke deklice iščejo sedaj plen Whittemore-a v Brooklynu. — Tudi kupci plena so najbrž tam, je namignila policija, ki je čula pričevanje ljubice Paladina.

Rdečkasta deklica je stopila včeraj v v službi Whittemore-a ter dala obklist informacije, ki so poslele policijskega komisarja McLaughlina, inšpektorja Coughlina in večje število detektivov v Brooklynu, da najdejo tam milijon dolarjev vreden plen ter izsledijo ljudi, ki so kupili dragulje od tolpe.

Pozno včeraj zvečer ni imela policija pri tem še nobenega uspeha, a je namignila, da pričakuje danes več uspehov.

Nova oseba v slučaju, koje ime je zamolčala policija, je priznala, da je bila ljubica Antonija Paladina, mladega Italijana, ki je izdal svoje tovariše. Glasi se, da se tičejo njene informacije sedanje bivališča dveh prekupeev, baje uglednih trgovcev, kojih ime je navedel Paladino.

Oba osumljena sta izginila iz zasa, ko je bila tolpa Whittemore-a aretirana.

Komisar in inšpektor sta vzela s seboj v Brooklynu Paladina in Williama Unkelbacha, nadaljnega člana tolpe. V Brooklynu so se jim pridružili okrajni pravdnik Dodd, pomožni okrajni pravdnik Duff in pomožni inšpektor Sullivan, ki načeljuje brooklynskimi detektivom.

Rdečelasa deklica je izpovedala, da se je sestala s Paladinom ne neki plesni zabavi preteklega oktobra in da je živila z njim v Brooklynu od njegove aretacije. Ona trdi, da ji ni bila znana njegova zločinska karjera in da je pojasnil svoje neradne "delavne" ure in velike svote denarja, katere je prinesel domov, z izjavo, da je velik gambler in da igra s sistemom, vsled katerega ne more izgubiti. Policija izjavlja, da je bil Paladino res hazardni igralec, da po ni dobival, pač pa izgubil skoraj vse, kar je dobil pri roparskih napadih.

Medtem pa sta bila tudi brata Jacob in Kraemer pripravljena govoriti. Bila sta dosedaj edina člana tolpe, ki sta vztrajno molčala. Malo predno sta bila oba brata pripravljena govoriti, je rekel okrajni pravdnik Banton: — Če hoče Jacob Kraemer molčati ter ščititi katkega zločinskega prekupea, ga bom poslal v ječo za osemdeset let, da vse dobro premisli.

46,525 umobolnih v državi New York.

ALBANY, N. Y., 29. marca. — Število bolnikov v newyorških bolnicah se je zvišalo zadnje leto za 1456.

Vsega skupaj je sedaj v državi New York 46,525 umobolnih.

Pustolovska karijera starega zdravnika.

Zdravnik, katerega nasledujejo radi konjske tatvine, izvršene pred sed 45 leti, omenja v svojem životopisu svoje doživljanje v Nemčiji.

ASBURY PARK, N. J., 30. marca. — Kot roman zvane podrobnosti iz preteklosti tri in devetdeset let starega dr. Edwin Osbaldestona, katerega so prišli na temelju zapornega povelja, izdane pred 45 leti.

Kljub visoki starosti je stari možak ter veteran Krimske vojne še izvanredno svež, telesno in dušeno. Kot je izjavil sam, zre lahko nazaj na burno življenje, na preteklost, v kateri ga je sovražna usoda nemisljeno metala semintja. Najbrž ne bo mogoče nikdar ugotoviti, koliko resnice in izmišljotine je na tem, kajti nekateri dogodki iz njegovega življenja niso preveč očitveni znak živahne domišljije.

Dr. Osbaldeston je, kot izjavlja Associated Press, sin nekega angleškega plemiča iz njegovega morganatičnega zakona. Par eskapad, katere je napravil svojemu bratu, je pozneje pojasnil z izjavo, da je bil sam junak teh doživljanj. Istotako je priznal, da je identičen s "profesorjem" Edwinom Osbaldestonom, ki je pogosto nastopal v čudnih časnikarskih poročilih.

Včeraj zvečer je pripovedoval med drugim o neki ženski, ki je bila pred tridesetimi leti uslužbenica pri njem kot tajnica. Bila je izvanredno lepa. Pozneje je baje izvedel, da je zaročena z nekim pruskim častnikom, ki se je isto tako mudil v tej deželi, in da je postala iz ljubezni do svojega zaročenca tatja. On, dr. Osbaldeston, se je baje zavzel zanjo ter zašel v zagate. Ta ženska je pobegnila od njega, potem ko mu je ukradla \$5000. Njeni prijatelji so mu zapretili, da bo ubit, kakor hitro bo stopil na nemška tla. Ravno radi te pretnje pa je takoj odpotoval v Nemčijo, kjer je baje umoril v dvoboju zaročenca dotične deklice. Ta afeta ga je spravila pred sodišče. Bil je oproščen, a dobil ukaz, da ne sme za 16 mesecev oditi iz Nemčije. Vsled prizadevanj ameriškega poslanika pa se mu je posrečilo vrniti v Združeno državo.

ROMUNSKA IŠČE KABINET PROTI BRATIANU.

BUKAREŠTA, Romunska, 30. marca. — Tukaj bodo skušali storiti kabinet, ki bi izključeval Bratiana, kojega vlada je preteklo soboto odstopila.

Kralj Ferdinand je naprosil voditelje nacionalističnih, kmečkih in drugih strank, naj mu predložijo skupne predloge za ustvarjenje koalicijskega ministristva, ki bi obsegalo glavne skupine, ki nasprotujejo dosedanjemu ministristvu.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE ŽELI VSEM
PRIJATELJEM IN ZNANEC.

FRANK SAKSER

OBNOVLJENJE BOJEV V SIRIJI

inozemске družine beže iz Damaska. — Zvižaje napadajočih Druzov. — Strašne razmere v jetnišnicah. — Natančen položaj ni znan. — Ječe v Damasku so polne političnih osumljencev.

DAMASK, Sirija, 30. marca. — Iz mesta beže družine inozemskih prebivalcev ter bogatih Sircev, ker ne morejo še nadalje prenašati razburjenja, spojenega z neprestanim streljanjem.

Na glavnih točkah komunikacije se nahajajo tri vrste ovir iz bodeče žice, in bločne hiše stojijo pri različnih vvhodih v mesto. Druzi vržejo vrve privezanam kamnom preko žične okraje, vsled česar prične zvoniti zvonček v najbližji francoski bločni hiši. Francoski vojaki privro ven ter prično nato divje streljati, dočim se skrivajo Druzi za drevesi ali zidovi.

Notranjost mesta stražijo francoski vojaki iz Francije in Alžira. Na nadaljnjih postojankah se nahajajo Armenci in Čerkesi, katere pa sovražijo Druzi huje kot pa Francoze, ker so pred tremi tedni navalili na mohamedanski okraj, ubili in ranili veliko število mohamedancev v njih hišah ter odvedli ženske.

Preteklo sredo se je moral neki vlak na Hedžas železnici vrniti, ker so razdrli Druzi pet tisoč čevljev tračnic.

Skrajno težko je izvedeti, kaj se završi tekom nočnih bojov. Vojaški governor, general Andrea, skomignje ponavadi z ramama ter pravi, da je bil ubit eden njegovih ljudi in kakih petdeset sovražnikov.

Ječe v Damasku so polne političnih osumljencev. Štirideset ali več jih je natlačenih v prostore, primerne za pet ali šest ljudi. Na sanitarne odredbe ni sploh misliti. Nekateri jetniki, ki so sumljeni simpatiziranja z Druzi, so bogati trgovci. Pred enim mesecem je bil eden teh stavljen pred sodišče ter oproščen. Ko je prišel na prosto, je bil zopet aretiran iz administrativnih razlogov ter se nahaja še sedaj v ječi.

Soglasno s konzularnimi uradniki je neki sirski hišni gospodar naprosil nekega francoskega častnika, naj plača najemnino, a častnik ga je grdo pretepel. Navzoče so bile priče in Sirec se je pritožil pri generalu Andrea, vsled česar je prišel slučaj pred sodišče.

Ko so vprašali častnika, če je pretepel moža, je odvrnil, da ne, nakar je bil slučaj rešen. Sodnik pa je nato kaznoval hišnega gospodarja in priče, ker so žalile čast francoskega častnika.

Vsa taka dejanja vzbujajo po Siriji vedno več simpatij do Druzov.

Senator de Jouvenel, francoski visoki komisar, bo odpotoval v Jeruzalem preko Haife in Beirut. Pet dni bo preživel na Oljski gori ter razpravljao o različnih zadevah z lordom Blumerjem, angleškim visokim komisarjem.

DENARNA IZPLACILA V JUGOSLAVIJI, ITALIJI IN ZASEDENEM OZEMLJU

Danes so naše cene sledeče:

JUGOSLAVIJA:

1000 Din. — \$18.70 2000 Din. — \$37.20 5000 Din. — \$92.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot en tisoč dinarjev računamo posebej 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpošlila na zadnje pošte in izplačanje "Poštni čekovni urad".

ITALIJA IN ZASEDENO OZEMLJE:

200 lir \$ 9.10 500 lir \$21.75

300 lir \$13.35 1000 lir \$42.50

Pri nakazilih, ki znašajo manj kot 200 lir, računamo po 15 centov za poštnino in druge stroške.

Razpošlila na zadnje pošte in izplačanje Ljubljanske kreditne banke v Trstu.

Za pošiljavo, ki presega PETTISO DINARJEV ali pa DVATISO Dinarjev, dovoljujemo po možnosti še poseben popust.

Vrednost Dinarjev in Lirar sedaj ni stalna, menja se večkrat in neprizadevano: iz tega razloga nam ni mogoče podati natančne cene vneprej; računamo po ceni tistega dne, ko nam pride poštni denar v roke.

POŠILJATVE PO BEZOJAVNEM PISMU IZVRŠUJEMO V NAJKRAJŠEM ČASU TER RAČUNAMO ZA STROŠKE \$1.—

Denar nam je poslati najbolje po American Postal Money Order ali po New York Bank Draft.

FRANK SAKSER STATE BANK

83 Cortlandt Street New York, N. Y.

Telefon: Cortlandt 3077

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
REYNOLDS PUBLISHING COMPANY
 (A Corporation)

Frank Baker, president Louis Benedik, treasurer

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
 88 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
 "Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

For sale this week at \$1.00	For New York this week at \$1.00
For sale this week at \$1.00	For New York this week at \$1.00
For sale this week at \$1.00	For New York this week at \$1.00
For sale this week at \$1.00	For New York this week at \$1.00

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" takoj vsaki dan izvešča o vseh dogodkih in praznikih.

Deposits and payments in cash or by check. Money order. For advertising space, apply to the publisher. For advertising space, apply to the publisher.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street New York, N. Y.
 Telephone: Cortlandt 2876.

VELIKANOC

Prišel je zopet velikonočni čas!

Prišel je obenem s spomladjo, ko se prebujata narava iz dolgega zimnega spanja, ko postaja sonce vedno bolj gorko, dnevi daljši in noči krajše. Celi severni svet proslavlja vstajenje narave in simbol tega vstajenja je vsebovan tudi v veri, ki je postavila v ta letni čas trpljenje, smrt in vstajenje Odraslega sveta, Krista.

Iz pradavnih časov, davno pred prihodom Krista, so proslavljali narodi sveta prihod spomladi. Proslavljali so zmago sonca nad silami teme, ki je vladala po zimi, proslavljali svežo rast ter doprinosi daritve nepoznanim, naklonjenim silam.

Stari čas, polni simboličnih ceremonij in obredov, pa so davno izgubili. Današnji svet je svet trdih realnosti, velikansega boja za obstanek, tako med posamezniki kot narodi. Današnji svet živi prehitro, posebno v tej deželi, da bi imel kaj resničnega smisla za starodavne običaje, ki so vladali nekoč. Goli materializem se je razširil na način, ki je naravnost nevjernost. Celo življenje je prilagojeno temu naziranj in povsem naravna posledica tega je površnost, pohlep po uživanju in plitvost, katero je opaziti vsepovsod. To splošno razpoloženje pa se razodeva tudi v življenju narodov, v medsebojnih odnosih med narodi.

Ko je izbruhnila svetovna vojna, so izjavljali, da se bo vršil boj za demokracijo in prostost slehernih narodov, in naj je še tako majhen in reven. In kaj se je izcimilo iz tega?

Večja zmeda kot je vladala kdaj poprej. Če bi hotel Wilson res kaj doseči, bi moral izpremeniti človeško naravo od temelja, kar pa je seveda nemogoče. Moralnih idej ni mogoče širiti v svetu, ki je udan najbolj izrazitemu egoizmu.

Razvredota pa je treba pomisliti, da obstoje modernih narodov iz dveh razredov, — prvoga, ki dejanski vse priznava, namreč delavskega in drugič iz razreda parazitov, zajedavcev, ki nič ne delajo, ničesar ne proizvedejo, a vendar uživajo sadove dela in truda drugih.

Delavec, ki se muči v potu svojega obraza, ki pa zasluži komaj toliko, da preživi sebe in svojo družino, ne more biti posebno slovesno razpoložen niti ob takih prilikah kot je ta, posebno ker vidi krog sebe na eni strani velikansega razkošja, blazno trošenje, na drugi strani pa bedo in pomanjkanje, ki sploh nima nobenega mesta v tako razviti in napredni dobi.

Nasprotje med kapitalom in delom pa postaja vedno večje, mesto manjše. Dočim se groznosti na eni strani naravnost nevjernost bogastva, dočim se strinjajo bogatini v velikanse korporacije, ki kontrolirajo cele panoge industrije ter določajo samovoljno cene, — kajti v ta namen so bile organizirane, — se mora delavec boriti za vsak kosček kruha, stavkati ter trpeti lakoto in pomanjkanje, če si hoče izboljšati le malo izboljšanje svojega življenjskega položaja.

Vlada velekapitala pa ni razvidna le na industrijskem polju, temveč tudi v politiki. Nobena skrivnost ni več, da ne vladajo deželam kralji in predsedniki republik, temveč velekapitalisti. Kar pravijo ti, se izvrši in kar prepovejo ti, se opusti. Ameriški velekapital posoja naprimer velikanse svoje vsem mogočim narodom sveta, seveda proti primerni varnosti, in povsem naravni konec tega je, da so narodi, ki so si izposodili večje svote, sužnji ameriškega finančnega kapitala, ki jih nato pošteno izkorišča.

Tako se je zgodilo s skoraj vsemi evropskimi narodi, ki so bili zapleteni v vojno in požrešni mednarodni kapital steza svoje roke tudi po azijskih in drugih izvenevropskih deželah, katere skuša vkovati v svoje spone, v spone finance odvisnosti.

Ravno v sedanjem času se vrši tak boj in sicer za kontroliranje Kitajske, ki je neizmerno bogata na naravnih virih, ki niso še dotaknjeni. Velekapital si na vse mogoče načine prizadeva, da se postavi tega mastnega kosa in jasno je, da se pojavljajo pri tem tudi medsebojna ljubosumnja med posameznimi kapitalisti, zastopniki te ali one države.

Njih polkorni sluge, poslaniki in konzuli mozemskih držav, pa store vse, kar je v njih moči, da ustrežejo željam kapitala. Ne sramujejo se staviti narodni vladi ultimatum, ter javno podpirati vstaja proti tej vladi, ker slučajno služi njih namenom.

Sramotna igra se vrši naprej in kapitalistično časopisje prinaša slehni dan neštevilna opravila ter izjavlja, da hočejo vesele zagotoviti in izvesti svoje pravice, katere so dobile tekoma bokerske vstaje, naperjene proti vladi tujece.

Kot je na Kitajskem, je tudi drugod, kjer ni kapitalizem še toliko razvit, da bi mogel samostojno nastopiti.

To velja predvsem glede številnih manjših evropskih dežel, predvsem balkanskih dežel, ki so v glavnem poljedelski organizirane.

Po sedmih letih vojne se ni mogla Evropa še pomiriti, v glavnem radi tega, ker obstajajo med narodi še vedno ista nasprotstva kot so vladala pred njo; ker so stopili na mesto odžiganih cesarjev in kraljev še hujši tajnogi, diktatorji in kapitalistični izkoriščevalci mas narodov.

Vapito tega tega časa, ki ni povzročilo veselja se velikonočnih praznikov, ker ne morejo doprinesiti ničesar dobrega, pač pa nadlež-

na trpljenja in nadaljne boje, povzročene od sedanjega ustroja družbe, tukaj in v Evropi.

Preje gre lahko velblod skozi uho švanke kot pa bogatin v nebeško kraljestvo. — je rekel Odraseni in te njegove besede so v današnjih časih še bolj resnične kot so bile kdaj poprej. Le pravilna razdelitev bogastva more prinesiti srečo, razdelitev na tak način, da bo vsak proizvajajoči deležen primernega deleža tega, kar je proizvedel, mesto da se mora zadovoljiti, kot sedaj, z drobtinami, kot revni Lazar, ki padajo z mize bogatina.

Ni pa še vsi dni konca in tako gotovo kot pride vsako leto spomlad ter predrami naravo k novemu življenju, tako gotovo bodo zasijali tudi delavskemu razredu lepši časi in šele takrat bo zavladala na svetu resnična bratovska ljubav, bo zavladalo soglasje med narodi ter bodo zbrane vse ovčice v hlevu enega Očeta.

Teh časov sicer ne bo doživela generacija, v kateri živimo mi, a prišli bodo vendar, kot je razvidno iz številnih znakov.

Brez ozira na to pozdravljamo mi vsi Velikonoč kot praznik spomladi, kot novo potrdilo velike obljube, da bo zavladal nekoč na svetu resničen mir, in da bo uveljavljeno resnično bratstvo med vsemi narodi.

V tem upanju želimo vsem svojim prijateljem srečno Velikonoč!

Dopisi.

New York, N. Y.

Prišli smo preko zime, katere bo slehernima ostala v spominu. Stavka premogarjev je končana in zmruvanje dobiva vedno manjši obseg. Prišli smo v prve spomladanske dni in kaj prav nam pridejo žarki solca, ki prodirajo k nam skozi okna ter pravi tako na čisti, ko slabe moč še precej mize burje.

Ne bilo bi mi treba praviti, da je sama beseda pomlad, tako blagodejno vpliva na človeka, kaj še le tisti uspavajoči vonj, ki se dviga ob prvih solčnih žarkih spomladanskega jutra.

Slikam si nazaj v otroške dni, ko me je mati nagnala v gozd pobirat suhljad za škurjavo. Kako nerad sem šel, a ko sem bil tam, sem taval in taval po gozdu brez cilja, poslušal gostolenje ptičev in ogledoval evetlice in obrezoval smole. Skoro vselej je pela palica, ker sem bil prepozno doma. Da bi danes mogel stopiti v tisti gozd, med tiste orjaške smreke in jelke in srkati vonj, ki nam ga daruje narava, — a šel je, — zapele je sekira — in padala so po sto in več let stara drevja. Le še spomin, naslikan v sreči, je ostal, — a je nedotaknjen, — prav tako nežen, temno zelen gozd, iz katerega puhti pomladna dišava in katerega površino obseva zlato solnce pomladi, kot je bil pred leti, ko so ga prvič gledale moje oči.

Toda to je le slika — misel — resnica se je spremenila v sanje. Tudi ta imamo pomlad, dasiravno ni tako lepa, — vsaj ne zdi se nam. Niso še tu topli dnevi, a so jako blizu. In kljub temu, da Newyorčanu pomladanski dan ne prinese v mesto nič drugega kot toploto solčnih žarkov, se ga veseli, kajti življenje tu doli v New Yorku je bolj enostavno kot bi si ga marsikdo predstavljal. Res je, da je na tem otoku mnogo ljudi, ki žive udobno, ki imajo na razpolago neomejeno množico sredstev, da si krajšajo dolge ure, — bogastvo je nagromadeno tu kot nikjer na zemeljski obli, na tako mali površini. A človek, ki si služi kruh s svojimi rokami, ima le malo smisla za ogromne stavke in za vse to bogastvo. Njemu je to le predmet, ki si ga je še tolikokrat ogledal in izgubil je že vsako pozornost zanj.

Za podočnega človeka je New York nekaj večjega, že spominja. Njemu je to mesto nekaj nepojmljivega. — mesto bogastva, sreče, čarobnih noči in romantike. Pozorišče je najhujših zločinov in ob enem pomirjen in veličasten kraj, ki ti nudi srečo, v eni ali drugi obliki.

A, ko se natančneje spoznaš z njim, — ti nudi presenečenje, v več kot polovico slučajnih obliki, ki pride na prastari izrek, "da ni lepšega kraja, kot kraj, kjer je teta dvojica zibel".

Z dela domov, — od doma v kino, iz kina domov in zjutraj na delo. V teh treh kotih se po največ vrsti priprosto Newyorčan. S spomladjo pa gre tudi njegova želja dalje, hrepenenje se mu porodi po naravi.

Sobota popoldan in zgodnje nedeljsko jutro bruhata na plažo narave želje za vsemu prometnimi sredstvi, ki so na razpolago. Parki, krami in običajni poletni tja, kateri nimajo sredstev ali pa

se iz gotovih vzrokov ne morejo odtrgati od doma za daljšo pot.

Tudi mi Slovenci, ki nas je tu nekako dva tisoč, ne zaostajamo za drugimi. In kako tudi? Slovenci rejen takorekoč v evetu narave, — kot lahko imenujemo našo domovino, z njenimi naravnimi krasotami, naj se priklene na vroče tratoje med razbeljene stene, v zaduhle sobe in se tam topi, — ko je bil rojen ob vznemirjenju, med vinikami griči, ter opajal svoj pogled na divnih zelenih pasovih gozdov ki ponižno leže, kot krasen vene pred našim bratnikom in očkom "Triglavo", pod katerim se blišči biser Slovenije, "Blejsko jezero", in vsa njegova krasota.

Jaz sem, smem reči, kar zaljubljen v naravo, — da le vidim travo in drevje pa sem poživljen. In menda vsakdo tako. Slovenska družva delajo izlete in veselice izven mesta. "Domovina", eno največjih slovenskih pevskih društev je naredila mislim najdaljši izlet na Long Island, "Slovan", ki je eno najbolj priljubljenih društev in obstaja iz samih moških pevcev je deloval skoro najbolj agilno, lansko poletje in vzpodbujal ljubezen do domače pesmi.

Kako bo letos, se ne ve, a lahko pričakujemo živahnega delovanja v tem oziru, kajti naselbina naša je zelo napredna na društvenem polju.

Za poletje so gotovo vse nedelje na programu in isem gotovo, da bi ne bili celo po dve prireditvi na eno nedeljo.

Za jesen se že pripravljajo vinjska trgatve pri Slov. Sam. Boln. Podp. Društva. To bo v soboto 23. oktobra v Arlington Hall, v prostorih, kjer je to društvo s sodelovanjem drugih kulturnih društev, priredilo veselico za slovenske slepce v Ljubljani.

Torej v soboto, 23. oktobra bo do trgalji grozde v Arlington Hall, ki ga danes izjavlja gorke californijske solnce iz vinske trte, — že vnaprej pa želimo, da bi nas bilo mnogo pri trgatvi. Bomo delo boljše in pristneje opravili.

S pozdravom
 Član S. S. B. P. D.

San Francisco, Cal.

Post se bliža koncu, čas prihaja, da se zopet malo poveslimo in zaplesamo. Zatorej je Slovensko Podporno Društvo v Californiji sklenilo, da ima svoj običajni letni ples dne 11. aprila v nedeljo zvečer ob 8. uri, v dobro znani Eagle's dvorani.

Ali to še ni vse, kar se bo zgodilo to spomlad v naši naselbini. Dne 16. maja bomo imeli ples in igro, katero priredi Izbiravalni in Dramatični Klub Slovenija. Igra se imenuje "Sad greha". Rokaj in rojakine, ki je Klub priredil igro "Izgubljeni sin" ste se nekateri jokali, ali ko boste videli to igro, mislim, da vas bo dosti več, ki boste imeli solze v očeh.

Torej ne pozabite priti v Eagles dvorano tisti dan.

Drugi novic je tudi precej, a najbolj važna, ki je obenem tudi stara, je ta, da "Slovenski dom" na Slovenskem hkrati nekako umira. Masiko bo rekel kakaj? Zato, ker ni zanimanja in navdušenja za to stvar. Nekateri pa sploh zahtevajo, da ako bi se kdaj postavila dvorana, da mora imeti ime "Avstrijsko-kranjski dom".

Torej vidite, da je med nami še nekaj takih, ki ne vedo, da je bilo pred osmimi leti Avstrije konec.

Kar se ite dela, se ni nič dosti za hvaliti, a mi Slovenci smo vseeno toliko srečni, da skoro vsi delamo, ali vsaj imamo delo, če hočemo delati. Vina tudi ne manjka med nami, in človek se ga lahko nasrka kadar mu drago.

Drugega za sedaj nimam dosti za omeniti. Želim vesele velikonočne praznike vsem rojakom in rojakinjam širom Amerike!

A. Lekšan.

Draper, Wis.

Čenjeni urednik, tukaj vam pošiljam naročnino za eno leto in tudi malo opisem razmere na farmi. Tukaj je nas pet Slovencev, nekaj Hrvatov in Poljakov. Velikokrat sem se že pripravljal, da bi napisal par vrstic iz naše naselbine, ker se ni bilo nobenega dopisa od tukaj, pa sem se bal, da bi ne zagledal belega dneva.

Nekateri so tukaj bolj premožni, nekateri smo pa bolj ubogi, počasi pa vsi skupaj napredujemo. Vse bi nam bilo dosti lažje, ako bi se malo bolj razumeli, tako pa nres ta bogati malo preveč zavida. Pa naj bo. Jaz si vedno mislim, do smrti bom še živeli, če ne do bro, pa slabo.

Zimo imamo dolgo. Zemlja je pa prav rodovitna, skoraj bi rekli, da še nisem videl boljše kot je tukaj. Raste vse, ali ne dozori vse. Najbolj se izplača živinoreja. Krompir in zelje dobro obrodi, čeprav je kratko poletje. Je pa vrag, ker ne vemo, kdaj bo krompir drag. Jaz imam posušeno srečo. Kadar je drag, ga imam nikoli dosti. Lansko leto je bilo dobro, kdor je imel dosti za prodati. Kar se pa dela tiče, ni toliko preslahe, ali plača je slaba to leto. Delamo v šumi pozimi, poleti pa imamo doma dosti dela. Ako pa katerega, pa tudi lahko gre da si zasluži za kakšen žakelj moke.

Tukaj imamo malo parno žago (shinker mill), kar je nam je dosti v pomoč da človek lahko zasluži, kadar mu je potreba.

Dosti sem jih že slišal, da na farmi ni kruha. Sprva skoro resne, ker začetek je slab vsepovsod. To pa rečem, jaz sem zadovoljen, pa tudi ne maram več poslušati piščalke. Delam sem tudi po tovarnah in premogokopih, kjer sem primerno zaslužil, ali sem se naveličal vsega.

Tukaj imamo zdravo hrano, zdravi vzrak in sem sam svoj bos. Kar ne storim danes, bom pa jutri. Dostokrat se spominjam stare slovenske pesmi, ki pravi: "Na planini je lušno biti, kjer je dosti mleka piti, pastire pa pravi juhej, juhej, na planini lušno je".

Torej rojaki, ako ima kateri veselje do zemlje, ven iz smrdljivih prostorov, ne bo vam treba bosom se hliniti.

H koncu dopisa pozdravljam vse vse slovenske farmarje, da se kaj večkrat oglašate.

Tudi na Zgago ne smem pozabiti, ki tako lepo sestavlja svojo kolono.

Zdaj pa voščim vsem čitateljem vesele velikonoče!

S pozdravom
 Anton Golob.

Peks Run, W. Va.

Čenjeni uredništvo G. N.:

Kot petnajstletni naročnik Glas

Naroda vas prosim, da mi odkazete majhen prostor v listu za moj skromni dopis. Minilo je že osem let, odkar je bil priobčen zadnji dopis iz te naselbine. Zato upam, da ne bo preveč, ako se zopet oglašim, po osmih dolgih letih. Mogoče nas je javnost že izbrisala iz spomina in misli, da smo že zdavnaj izmrli, pa to ni tako. Vzrok, da se tako poredko oglašamo, je le prevelika zanikanost. Tukaj je naselbina, ki ne izumira, temveč polagoma narasta.

Tudi slovensko društvo smo ustanovili pred dvema leti. To je najlepši vzgled in dokaz, da naselbina polagoma narasta in ravna za bi bilo zaželjeno, da bi se večkrat kdo oglašil v javnosti. Rad bi poročal še več drugih reči, pa moram dopis omejiti samo na najvažnejše prigodbe, da se ne bo čenjeni čitatelji preveč dolgočasil.

Sem prihaja spomlad, če tudi čez hribe in doline, pa vseeno hitrih korakov. Enim prinaša veselje, enim žalost kakor povsod drugod. Kdor je zdrav in ima avtomobil, se lahko vesele lepe spomladanske dobe. Vožnja na avtu da človeku najlepšo priliko, da se nasrka spomladanskega zraka. To je zaželjeno posebno za premogarja, ker se je v tej dolgi zimi navadil s podzemeljskimi plini.

Ravno sedaj bi imeli premogarji dovolj časa in prilike za vožnjo, zato ker imamo prsišne poštince in sicer za tri tedne, tako da sedaj delamo samo po en dan na teden. Vesela spomlad pa ni prišla brez žalosti v našo naselbino. Prišla je z njo tudi bela žena, ki se je prikradla v hišo rojaka Frana Siligoja, in sicer 18. marca zjutraj ter pretrgala nit življenja bližnjim gospodinjam. Stara je bila šele šestindeset let in je zapustila šest nedoraslih otrok.

To je res žalostno in sočutja vredno, zato izreka moji družini Siligijevsko sožalje. Pokojnici pa želimo, naj ji bo lahka tuja zemlja in naj počiva v miru! Blag spomin pa ostane za vedno med nami in njeno družino.

Naročnik.

Spomenik dr. Razlagu pri Mali Nedelji.

Priljubljeni odbor za postavitev spomenika in odbor Narodno-kulturnega društva pri Mali Nedelji sta otvoritveno slavnost, združeno z velikim ljudskim taborom, določila na dan 25. julija. Spomenik, ki bo izdelan po načrtu inž. Ferd. Lupše, bo imel podobno skale, v kateri se bo nahajal bronast relief dr. Razlaga. Isti bo stal na divnem in zgodovinskem znaem malonedeljskem griču v bližini šole. Umetniška dela za spomenik je prevzel umetnik domačin Košar pri Sv. Duhu na Stari Gori. Velike zasluge glede denarnih prispevkov ima blagajnik Narodno kulturnega društva Slavko Senčar.

Avtomobilska nesreča pri Brežicah.

Iz Krške vasi poročajo: Popoludne sta pri Krški vasi trčila dva avtomobila; eden je vozil proti Brežicam, drugi pa proti Novemu mestu. No ovinku blizu Bukovčeve gostilne sta se hotela izogniti drug drugemu in se umaknila na sredino ceste, kjer sta potem trčila. Oba avtomobila sta bila močno poškodovana, žrtev pa k sreči ni bila.

Peter Zgaga

Vsem svojim sovražnikom in prijateljem želim vesele velikonočne praznike!

Iz Berlina poročajo, da se je tam v nekem cirkusu razkazoval človek, ki ni štirideset dni zaužil nobene jedi.

Na razpologo je imel samo vodo in cigarete. Bil je zaprt v steklenem zapečatenem prostoru, notran dan zastražen, da mu nihče ni mogel vtihotapiti niti enega samega fizičeka.

Štirideset dni je vztrajal, na kar so ga odvedli v bolnišnico. Petih ali štirih dneh je popolnoma okrevale.

Najbolj značilno pri tem je poto: Ko se je postil petindeset dni, je dobil petdeset ženitovanskih ponudb. Ko se je postil osemindeset dni, je število ponudb naraslo že na sto štirideset. Ko se je postil štirideset dni, mu je nisoče vdov in deklet ponujalo za kon.

Jaz ne vem, kako in za katero se bo odločil.

Vsekakor je pa ta stvar jako značilna. S takim mozem bi bilo marsikatero zadovoljna. S takim mozem, ki štirideset dni niti ena te ne zapravi, ki štirideset dni ne potrebuje niti centa za hrano in piščajo. Zeli se ni pa, da bi mu vsa ta cigarete prepovedala.

Bog ve, kaj bi napravili Francozi, če bi jim bila Amerika dolžna par stotisoč milijonov dolarjev?

Jugoslavija je poslala v Washington posebno komisijo, koje naloga je bila določiti se z ameriškim državnim zakladničarjem glede dolga, ki ga dolguje Jugoslavija Združenim državam.

Komisiji je načeloval jugoslovanski finančni minister Stojadinović. Ker je bil pa medtem odprt jugoslovanski parlament, je moral dr. Stojadinović neredoma odpotovati iz Washingtona v Beograd.

Strasno se mu je mudilo.

Kljub temu, si je pa utrgal toliko časa, da je ostal eno noč v Parizu ter v neki izgrinici v eni noči zaigral pol milijona francoskih frankov.

Ko ga bodo pozvali na odgovor bo najbrž odvrnil: — Delal sem iz gola patriotizma. Za igralno mizo sem sedel v neselbini, na mnenju, da priigram dvainšestdeset milijonov dolarjev, katere dolguje Jugoslavija Združenim državam.

Ta izgovor bo najbrž obveljal. In tako čaka dr. Stojadinović, da bo nekoč proglašen narodni mučenikom.

V prejšnjih časih je bilo drugače.

Prej je rekel zakonski mož svoji ženi: — Draga moja, tako čudna si tako blede in razburjena, tako bolelna ... kaj ti vendar manjka?

Danes ji pa pravi: — Draga moja, tako čudna si tako blede in razburjena, tako bolelna ... povej mi, koliko ti manjka?

Da, tako pravi dandanašnji. A pa kar molči.

Vprašanje:

Dragi Peter Zgaga:

Dovoli, da te nekaj vprašam. Kje pa je sedaj Marička Miklošič, da se nikdar več ne pojavi tvoji koloni? Ali je umrla, ali je šla v stari kraj? Če je v New Yorku, zakaj se nič več ne pokazuje?

Jaz sem jako radoveden. Prosim te sporoči mi, če kaj veš. Pozdravljen!

L. K.

Odgovor:

Zdi se mi, da je Marička Miklošič v kompaniji z dohtarjem Polono, kateri se je sivočasno jako zanimal zanj. Najbrž je bo upregel, da bo pobirala akcije za Slovenski Dom.

Čudežna pot do ozdravljenja.

Severova Zdravila zoper prehlad vplivajo ravno na vzrok nepravilne ter morejo vsa privesiti na pot ozdravljenja. Hude bolezni in komplikacije pogosto sledijo navadnemu prehladu. Ustavite to takoj s pomočjo Severovih preizkušenih zdravil, katere vam bodo pomagale postaviti vas na čudežno pot do ozdravljenja.

SEVERA'S ANTISEPSOL COUGH BALSAM ZOPER KAŠELJA
 35c & 50c

SEVERA'S COLD AND GRIP TABLETS
 25c & 50c

Nad 5000 lekarnarjev jih prodaja.
 W. F. Severa Co. Cedre Rapids, Iowa

Praznovanje velikonočnih praznikov v Palestini.

Tisto leto, ko sem bil jaz v Palestini, so s kristjani praznovali tudi Judje svojo Pasho, obenem pa mohamedanci svoj veliki praznik preroka Nebi Musa. Mesto Jeruzalem je bilo v pravem pomenu besede nabito polno tujcev z vsega sveta. Samo ruskih romarjev se je nabralo nad osem tisoč, razen mnogoštevilnih Armencev, Tatarov in Judov, ki so prišli tudi iz obširnih pokrajin Rusije v ta zaželjeni kraj. V hotelih, zavetiščih in samostanih so ljudje spali kar na hodnikih in v vežah ker ni bilo drugod več prostora.

Veliko dvorišče Haran pred Omarjevo mešarjo je bilo na dan praznika Nebi Musa natrpano z muslimani.

Ta praznovanje je zvezano z romanjem na Mojzesov grob, ki se nahaja baže na neki gori tostran Mrtvega morja. Prve vračajoče se romarje smo opazili na južnem sklonu Oljske gore okoli devete ure zjutraj. Z mnogoštevilnimi zelenimi, rdečimi in rumenimi z zlato obšitimi prapori so se med bobnanjem bobnov in sviranjem pisčali v velikih gromah bližaj mestnemu obzidju.

Pred Štefanskimi vrati jih je pričakovalo vojaštvo z godbo in veliko množico ljudi. Ko so se vsi razvrstili, je šel sprevod z godbo na čelu po mestnih ulicah. Jaz sem ga opazoval s stopnišča avstrijskega zavešča. Bil je prizor za bogove. Razen dolge vrste navadnih turških romarjev v najrazličnejših pisanih nošah so se procesije udeležili menda prav vsi turški menihi od daleč naokoli, ki so s svojimi enakomernimi gibljaji telesa, rok in glave, vzbujali občo pozornost gledalcev. Videl sem celo čisto dervišev, ki se je v verski vznešenosti z golimi meči med potjo ranila čelo, prste in roke, da je bil marsikomu obraz ves krvav in da je z njegovih prsi in rok sočila kri. Bila je to procesija verskih fanatikov, kakršnih nisem videl ne prej ne pozneje nikjer nikoli. Naj navedem še ta-le slučaj, ki bi imel lahko strašne posledice, ako bi jih ne preprečilo vojaštvo:

Med gledalci je bilo seveda tudi mnogo židov. Nekemu dervišu ni bil najbrže kak židovski obraz prav povšeči, planil je torej iz procesije z golim mečem na reveža in bi ga bil prav gotovo ubil, da ga ni takoj prišla vojaška straža in ga odvedla na njegovo mesto v sprevodu. Na tak čisto enostaven način, brez pravega vz-

roka, nastajajo navadno vsi pogromi in pokolji Armencev in Židov med sfanatiziranimi narodi.

Popoldne je bila v Jozafatovi dolini na ravni pred Štefanovimi vrati velika ljudska veselica, katere se je poleg mohamedancev udeležilo ali si jo vsaj ogledalo tudi veliko tujcev. Kar je Evropejca v tem gnevu najbolj zanimalo, so bile najpestrejšje, najraznovrstnejše narodne noše, ki si jih lahko tukaj videl. Poleg drugih zabav si imel tudi priložnost sesti v veliko vzdolžno kolo, iz čisto primitivnih lesenih delov sestavljeno. Z enim obratom si bil v peklju m nebesih, visoko nad šumečo množico.

Kar se židov tiče, ni bilo njihovo praznovanje pasho tako zabavno, kakor je navadno pri Turkih in kristjanjih. Zbrali so se na tistem po svojih molitnih domih. Le v mali ozki ulici pred kamenitimi ostanki sten razdejanega Jeruzalemskega templja se jih je od ranega jutra do pozne noči kar trlo. Ta kraj smatrajo za popolnoma svoj in semkaj prihajajo kar iz vsega sveta, da se spominjajo nekdanjega velikega Salomonovega svetišča in tarnajo nad izgubljenjo svetinjo.

Vse mesto pa onjamejo kristjanski velikonočni prazniki. Z nepremagljivo močjo potegnejo v svoj vrtnec tudi mohamedance in žide ker ti in oni imajo od teh praznikov velikanski dobiček: Tujec — kristjan je mamreč bogat, tujec — kristjan vse kupi, tudi najmanjšo igračko, da ima le "spomin na Jeruzalem". Glavni del dobička od praznikov vzame seveda grški patrijarh; tega Rusi vsako leto kar ozlate, da jih le blagoslovi in si da poljubiti roko ter da jim za slovo da kak odpustek: svečo z groba Gospodovega ali kaj enakega. Tudi katoliški in armenski patrijarh dobita (precej za svoje blagoslove, škafurije in rožne vence. Vse je tako, kakor je bilo nekdaj, v starih časih. So duhovniki, so barantači, pisarnarji in farizeji, le Jezusa ni, da bi planil nanje in jih včasih izgnal iz svetišča.

A dnevi teko, teko, kakor z oljem namazani. V potu svojega obraza se trudijo svečeniki raznih kristjanskih sekt, da bi privabili čim več romarjev v svoja svetišča in k svojim ceremonijam. Največ drena je seveda v in okrog cerkve Božjega groba. Najbolj dobičkarska mesta so si vzeli Grki — kapelico groba Gospodovega in

Golgoto; toda tudi katoliki, Armenci, protestanti in kopti so prišli na svoj račun, ker vsak ima v tej veliki cerkvi vsaj en kotiček, ki spominja vernika na trpljenje in smrt ali vstajenje Izveličarja.

Na veliki četrtek zvečer je splošen obisk vrta Getzemani, kjer je Kristus molil v oni usodni noči. Ko ga je Juda izdal in so ga birčeli velikega robina prijeli. Vrt, kjer rastejo tisočletne oljke, ki so baje še Kristusa videle, je lepo z raznobavnimi lučicami razsvetljen. Ta mila svetloba in spomin na ono davno noč te tako prevzame, da ti postane srce mehko ko vosek na solnce in solze ti kar lijejo iz oči, ko poslušas govor frančiškana, ki razlaga bogomolec, kaj je Jezus delal ono noč v vrtu, kje je hodil, kje molil in kje našel svoje speče učence.

Jaz grem z vrta po poti na Oljsko goro. Pri cerkvi "Očenaša" se ustavim in ozrem. Pod menoj leži v globok molk zavita dolina smrti Jozafat, z grobnicami očakov patrijarhov Jakoba, Jožefa in drugih, kralja Davida in Absalona. Tukaj bo na sodni dan sodil Allah žive in mrtve. Lučice v Getzemanskem vrtu migljajo tako ljubeče, božajoče, onstran doline pa žari obsevan od tisočih svetilk grešni Jeruzalem in v navidezni velikotedenski pobožnosti kar šumi veselica.

Ko pridem pred mestno obzidje odpre in me spusti v mesto. Tam je pravcati dirindaj, ker v užnih vročih krajih ulice šele na noč prav ožive. Tipi Armencev in Grkov, večinoma še mladeničev, se poše mimo mene. Vsi kriče nerazumljive besede. To je spomin na Kristusove čase, ko je nahujskana ljudska drhal kričala pred Pilatovo palačo: — Križaj ga! Križaj ga!

Veliki petek je; zvonovi so zavezani, zato vlada v mestu malo večja tišina kakor navadno. Popoldne gre križev pot, ki ga vodi jo frančiškani skora po ravno istih ulicah, po katerih je nosil nekdanji Jezus križ na Golgoto. Od turške vojašnice blizu Štefanovih vrat, kjer je bila nekdaj palača Pilata, se ponika sprevod po takojimenovani Via dolorosa mimo avstrijskega zavešča kvišku k cerkvi Božjega groba. Pri vsaki od štirinajstih postaj se procesija ustavi in frančiškan razlaga vernikom kraj in pomen postaje, bere iz evangelijske besede, nanašajoče se na ta kraj in po kratki molitvi gre križev pot po ozkih, večkrat obokanih ulicah naprej do naslednje postaje.

Čez noč je cerkev Božjega groba pravo taborišče romarjev obsevanega spola in razne starosti. Jutri, v soboto, je za pravoslavne Ruse in Grke skoraj večji praznik, kakor pa vstajenje Gospodovo. Jutri zjutraj prinese je-

ruzailemskemu patrijarhu sam angel božji z neba "sveti ogenj" ter mu pred oltarjem zažge trojno svečo. In od tam se bo ogenj hipoma razširil po vsej ogromni cerkvi in vsakemu verniku bo zagorela sveča, ki jo bo držal v roki. To je nekaj tako lepega, tako nenavadnega, da želi vsak romar biti deležen te sreče. Ker jutri ni mnogo upanja, da bi se mogel človek pririniti v cerkev, katero zapre turška straža zvečer in jo šele zjutraj zopet odpre, gleda vsak pametnež, da pride že pred nočjo notri in si zbere primeren prostor kjer čaka potem na slavnost vso noč in vse jutro. Večina vzame s seboj tudi ogrinjala in blazine, v kosarjah pa jed in pijačo in je, pi je in spi kar v cerkvi, kakor doma za pečjo.

Jaz sem se prirnil v cerkvi na desno plat, a nisem zdržal dolgo, ker je iz stranišča, čigar vrata so ravno tam, premočno dišalo. Vendar se nta kratak čas opazil več starejših ljudi, med njimi tudi par menihov, ki so z boguvidano potrpežljivostjo prenašali smrad, da so le mogli gledati nebeška lica mladih, lepih kristjank, ki so hodele semtertja skozi ta vrata.

"Sveti ogenj" je prišel z neba, zažgal je sveče patrijarha, duhovnikov in vernikov in cerkev se je izpraznila. Zopet se je napolnila sledečo noč — veliko noč. Katoliški patrijarh je imel velikansko

procesijo ob dveh ponoči kar v cerkvi, preprosto, brez velikega hrupa. Z velikim sijajem je pa izvršil ceremonije par ur pozneje grški patrijarh.

Nato so zopet zapeli zvonovi in peli ves dan. Po mestu se je pa drenjalo praznično blečeno ljudstvo. Zdaj je stopil v ospredje ruski muzik. Velikonočno nedeljo in ponedeljek je bil Jeruzalem ruski. Povsodi si slišal le rusko govorico, vse drugo kakor bi onemelo. Po vseh ulicah, na vseh oglih, po dvoriščih, trgih, gostilnah in cerkvah so si ljudje podajali roke, se poljubljali in pozdravljali: — Kristus vzkresel! — Vo istinu vzkresel! — Kristus je vstal! — Resnično je vstal! ...

Lz Nazareta nismo šli s karavana naravnost po isti poti nazaj v Jeruzalem, ker jaz ubrem najraje za povratek vedno drugo pot. Meni se je pridružilo v Nazaretu še sedem Rusov, ki so tudi želeli videti kaj več Palestine.

Prvo noč smo spali v samostanu na gori Karmel, drugo noč smo se zarili v pesek na obali Sredozemskega morja, ki nam je bučalo napavanko valov. Tretjo noč smo došli prenočišče med razvalinami rimskega mesta Cezareje, Straton, pri dobrih jugoslovanskih bratih, ki so zapustili Bosno in se tu naselili. Četrto noč smo proveli na polju blizu starega zapuščenega gradu. Do ranega jutra so tu bili in zavijali okrog nas šakali, da nismo mogli spati in povrh smo se nalezli bolh, da so bile srajce okoli pasu kar črne od njih. Bogve, ali so bile šakalje, ali jih je stresla tu kaka druga četa potnikov, in so se potem tako grozovito razplodile.

V Lido smo prišli petega dne popoldne, se ustavili v grškem podvorju in se šele drugega dne odpravili na pot v Emavs.

Glede Emavs so si palestinoslovec zelo navzkriž. Eni trdijo, da je to vas Kalonije, pičlo uro od Jeruzalema ob cesti, ki pelje v Jaf, drugi pa so prepričani, da je pravi Emavs sedanja naselbina El Kubebe, bol severno od Kalonije, v gorah. Jaz za svojo osebo bi se pridružil prvim, ker je Kalonije res na lepem kraju v mali, z drevjem in zelenjem pokriti dolinici ob lepi cesti, kjer je v starih časih gotovo tudi Bog roko ven molen in kamor sta učenea dobrovoljčka na velik ponedeljek izvalila svojega Učitelja, da je izpil z njima čašo vinca rujnega in lomil kruh, po čemer sta Ga potem

tudi spoznala. Kar se pa one vasi v hribih tiče, pa gotovo ni nikoli peljala cesarska cesta skozi in tudi ostarije ni moglo biti tamkaj kaj prida, kvečjemu če je točil kak vaški bogatin čn oderuh pikro kislice.

Toda kaj hočemo! Franciskani niso sezidali samostana in cerkve v vasi v dolini, temveč v vasi v hribih. Oni pravijo, da je El Kubebe stari Emavs, in treba jim je verjeti. In zato smo se mi napotili v Emavs, ki je sicer v hribih, a ima cerkev in samostan.

Pot gre par ur po ravnem. — Ozračje je tam čisto in ti kaže celo oddaljene kraje tako blizu, da misliš: kar z roko bi segel, da bi jih prijel. To nas je znotilo, da nismo nič kaj hiteli. Zraven nas je pa tudi popoldanska vročina tako prevzela, da se nam je komaj ljubilo prestavljati noge. Le za studenčjo smo stikali in napravili večkrat več krog, da smo prišli do njega.

A solnce nas ni čakalo, temveč se je bolj in bolj nagibalo k zapadu in slednjič utonilo v morju, preden smo mi prešli koma ipolovico poto. A noč nastane v onih krajih hitreje kakor pri nas. Na prostem spati se nobenemu ni ljubilo. Takoj nad nami je vrh strne gore čepela mala vas in tjakaj smo jo mahnil. Bog nam je pomagal in sveta Mati Božja! Bila je to mohamedansko - arabska vas Beturettahta — dobro sem si zapomnil ime. In tu se nam je zgodilo nekaj, kar spominja človeka še na lep svetopisemsko zgodbo. Dragi čitatelji, vam povem to zgodbo, želim pa, da bi jo slišali tudi oni ljubi kristjani, ki gonijo bednega, trudnega potnika izpred praga svoje hiše in zapirajo ušesa in vrata pred njim.

Zgodilo se je one dni po velikonočnih praznikih, da je šlo osem tujcev, mladih, neizkušenih ljudi iz Jeruzalema po Palestini, da vidijo, kje je živel njih Odrešenik. Hodili so po njegovih stopinjah peš, revni in navdušeni za lepoto in resnico kakor On sam. In zgodilo se je, da jih je dohitela v opasnih gorah, sredi sovražnega naroda, moč. Ko so se v strahu pripravljali, da ležejo brez kruha in vode na vroče skalovje brez sma in miru, prideta dva mladeniča iz sosedne sovražne vasi k njim in jim, ker niso razumeli njih jezika, z znaki pokazeta, naj gredo za njima. Peljala sta jih naravnost

(Nadaljevanje na 6. strani.)

Velikonočna procesija v Jeruzalemu.

Rojaki v Little Falls, N. Y., podpirajte podjetja, ki oglašujejo v našem listu

Velikonočni nasvet.

Vložite denar v naš obrestni oddelek kot nekaj plodonosnega za bodočnost.

HERKIMER COUNTY TRUST COMPANY

STANDARD PLUMBING & HEATING COMPANY

40 W. Main Street Tel. 479
KLEEN AVTOMATIČNI GRELCI IN RADIJATORJI

ALLEN & BOWERS

OBLEKE ZA MOŠKE IN FANTE.

Največ, kar morete dobiti za svoj denar.

T. & J. DASEY

Perilo, suknje in obleke.

HIŠA DOBREGA BLAGA

JOSEPH FURLAN

29 FLINT AVENUE
SLOVENSKE MESEČNICE IN
GROBLJAZA
Prodaja na vse kraje doma izdelane mesecine in grobljaze.

M. CLAUSE

POPOLNA ZALOGA HIŠNE OPRAVE

622 East Main Street

Little Falls, N. Y.

Rogers Ash Inc.

ZAVAROVALNICA IN
ZEMLJIŠKA PIŠARNA

Kadar hočete kupiti hišo, pridite ter se ogledite pri nas v Burrell poslopju, — Little Falls, N. Y.

V zalogi imam

DOCK ASH PEČI

Prodajam vsakovrstne peč.

KLEPARSKA DELA

W. H. Avery

105 W. Main St.

PETZOLD & WHITCOMB

FORD — FORDSON

Potrebščine za avtomobile. Poljedeljsko orodje.
LITTLE FALLS, N. Y.

Little Falls National Bank

Plačuje 4% obresti na uloge.

VELIKONOČNE

RAZGLEDNICE

in vsakovrstni darovi.

B. E. Chapman

Little Falls, N. Y.

PEČI—Kuhinjske peči in grelci.—Zidane peči.

JOHN WALDVOGEL & SON

556 Main Street,

LITTLE FALLS, N. Y.

POSEBNA VELIKONOČNA
RAZPRODAJA OBLEK ZA
MOŠKE IN FANTE

Po \$22.50 in \$24.50

BREZPLAČNO. Z vsako obleko za fanta damo lepo uro. Ta ponudba traja le do Velike noči.

M. L. GOLDSTONE

Opp. Hotel Richmond

LITTLE FALLS, N. Y.

Nove spomladanske

suknje in obleke

za žene, gospodične in otroke.

NAJNIŽJE CENE

SMALLER'S

Nasproti Mestne hiše.

na So. Wm. Street.

NASTS' LOAN OFFICE

Little Falls, N. Y.

V zalogi imamo

OBLEKE ZA OTROKE

v starosti od dveh do štirinajstih let.

A. V. GILMARTIN

Willcox Watts & Co.

ZAVAROVALNICA

Telephone 119 J
16-18 W. Main St., Little Falls

W. F. COURTNEY

MANUFAKTURNA TRGOVINA

NOVE SUKNJE in OBLEKE ZA VELIKONOČNI ČAS

POSEBNE CENE

za ŽEPNE URE, STENSKE URE.

ZLATNINO ZA VELIKONOČ

G. A. Oppel & Son

Oglejte si naše zalogo.

MALONE & O'ROURKE

Izborna plumbarja.

N. ANN STREET

I. H. GODIN

Obleke za moške in fante

O'ROURKE & HURLEY

ČISTA ZDRAVILA

ZDRAVNIŠKI RECEPTI

Ako hočete kupiti dobra moška,

ženska ali otročja OBUVALA

obrnite se na:

P. Slavik Shoe Store

PRODAJALNA OBLEK, OBUVE in

DRUGEGA BLAGA

Kupite svoje darove pri meni.

Stefan Zeman

vogal E. Jefferson St.,

Little Falls, N. Y.

ZDRAVILA — BARVE

SEVEROVA ZDRAVILA

South Side Pharmacy

RAYMOND G. EHRMANN, lastnik

22 Flint Ave., Little Falls, N. Y.

Vesele velikonočne praznike želi —

FRANK MASLE,

zastopnik "Glas Naroda".

Vesele Velikonočne praznike.

BURNEY BROS.

Železnina in športno

predmetje.

Deportacije iz Združenih držav.

Zadnji čas je Delavski departement zopet ukazal deportacijo nekaterih naših državljanov. Nekateri teh deportacij so že izvršene, druge še čakajo na izvršitev.

Matej Franz, rojen 23. septembra 1898 v Nemški Crnji, okraj Tomie. 12. maja 1925 je z izseljeniškim potnim listom za Kanado prišel v Halifax. V Windsorju mu je neka ženska dejala, da ga spravi v Združene države, plačal ji bo pa, kadar bo toliko zaslužil. Sama ga je s cestno želozo odpeljala do La Salle, Ont., kjer je s tremi drugimi sedel v čoln. Ko so prišli v Wyandotte, Mich., so bili aretirani. — Franz je bil v Združenih državah od 7. januarja 1921 do 16. novembra 1922. Vrnil se je v domovino z namenom, da ostane tam le kratek čas. Toda moral je služiti 12 mesecev pri vojaki. 10. februarja tega leta je bila ukazana njegova deportacija.

Janez Hribar, rojen v Stobu pri Kamniku, 19. maja 1906. Prišel je z materjo dne 8. decembra 1923 v Združene države. 1. septembra 1925 je bil izročen v Manhattan State Hospital — Dementia Praecox. — Dne 4. januarja t. l. ukazana deportacija.

Josip Hutar, rojen 29. februarja 1892 v Sednji vasi pri Črnomlju. Oženjen. 12. novembra 1925 je bil s tremi drugimi aretirani v Bonners Ferry, Idaho. Pravi, da se je v Winnipegu zglasil pri našem konzulu. Dne 7. novembra je s svojimi tovariši odšel iz Lumberton, B. C. v Yakh. v nadi, da najde dela. Korakali so, pa pravi, da ne ve, kdaj in kje so prišli v Združene države. Ko je bil aretiran, je sedel v železniški čakalnici, sušeč obleko. — 25. januarja t. l. je bila ukazana njegova deportacija.

Jovan Lingurovič, rojen 15. maja 1880 v Bukovu, okraj Bitolj. Oženjen. Poljedelec. Bil je že večkrat v Zedinjenih državah in vrnil se je 16. aprila 1925. Iz New Yorka je odšel v Jamesville, N. Y., kjer je prej delal. Tam je bil le par dni, pa ga je zdravnik poslal v bolnišnico. — Alkoholična psihoza. — Deportacija je bila ukazana 6. februarja t. l.

Mijo Janković, rojen v Kasuni pri Zagrebu v avgustu leta 1897. Oženjen. Njegov oče Frank je pred 15 leti umrl v Zedinjenih državah. Ne ve pa, ali je kdaj postal državljan, ker ni nikdar pisal domov. Izkreal se je v Halifaxu dne 3. aprila 1925. — Dne 5. avgusta je s šestimi drugimi s čolnom prišel v Detroit, Mich. — Za prevoz je plačal pet dolarjev. Po šliki spozna človeka, ki je veslal, ni pa identičen s tistim, ki jih je spravi v čoln. — Deportacija ukazana 14. decembra 1925.

Josip Kožar, rojen marea 1900 v Jurovem, okraj Karlovač. Oženjen. Njegov oče je pred dvajsetimi leti živel v Zedinjenih državah kakih pet let. Kožar je dopotoval v Halifax 23. aprila 1925. Delal je v Kanadi, in ko je ostal brez dela, mu je agent obljubil, da ga čez par dni zopet zaposli v gozdu. V Združene države je prišel 27. julija zvečer iz Sault St. Marie, Ont., čez most. Pravi, da ni imel namena iti v Združene države; slišal je, da je internacionalni most do polovice kanadski. — Toda aretiran je bil z nekim prijateljem na ameriški strani mostu. Deportacija ukazana 21. januarja t. l.

Stjepan Kurov, rojen 1901 v Strugi pri Metkoviću. Neozženjen. Prišel je 21. aprila 1925 v Vera Cruz. Prepotoval je nekoliko mehiških mest. Za pot iz Juarez v Casas Grandes v avtomobilu je plačal 140 dolarjev. Nekako po petih mesecih mu je neki človek, ki ga smatra za Amerikanca, obljubil, da ga spravi za 20 dolarjev v Združene države. Prešla sta ponoči peš v Naco. Tujec mu je dal neke stare plačilne kupone nekega ameriškega rudnika, s katerimi bi baje lahko dokazal, da je bil že dolgo v Zedinjenih državah. Z avtomobilom sta se odpeljala v Bisbee, Arizona, potem je Kurov odšel v San Antonio, od tam pa dalje v El Paso, 9. novembra so

ga prijeli, 27. t. l. pa je bila ukazana njegova deportacija.

Frank Makovec, roj. 6. oktobra 1902 v Novem mestu. Zidar. Neozženjen. Dne 7. julija 1924 je prišel v Vera Cruz. Pravi, da so mu v Mehiki ukradli potni list. 15. januarja t. l. je šel iz Nuevo Laredo čez most v Laredo, Tex. Pravi, da je pogostoma prihajal čez most, da si nakupi raznih potrebščin, da so ga uradniki poznali in da mu niso delali nikakih ovir. Omenjenega jutra se je pa pripeljal v avtomobilu, v katerem so bili poleg njega štirje Amerikanci. Peljali so se v Cactus, in od tod se je on dalje odpeljal z omnibusom v San Antonio. ež 15. decembra je bil poskušal priti v Laredo, pa je bil zavrnjen. Dne 16. februarja je bila ukazana njegova deportacija.

Dragoljub Manja, rojen 8. septembra 1905 v Velikem Beškercu. Dopotoval je v Zedinjene države dne 14. novembra 1920. — Tukaj živi njegov oče. Dve leti je delal kot pek. Dne 1. okt. 1925 je bil sprejet v Manhattan State Hospital. Dne 5. januarja je bila ukazana njegova deportacija.

Nikola Medić je prišel v Združene države leta 1913. Leta 1924 je odšel v Kanado. V Združenih državah je bil obtožen, da je v nekem bankrotu zatajil nekaj imovine. 1. novembra 1924 se je vrnul v Zedinjene države in bil obsojen na poldrugo leto ječe. Dne 19. februarja je bila ukazana njegova deportacija.

Louis Owen rojen leta 1900 v Ljubljani. Neozženjen. Njegov oče živi v Združenih državah. Pravi, da je prvič prišel v to deželo leta 1907, ko je bil sedem let star. — Spominja se, da je vsa rodovina šla skozi Castle Garden. Leta 1923 je šel v Kanado in delal dva meseca na neki ladji kanadske vlade. — 23. julija se je čez Port of Blaine vrnul v Zedinjene države. Pravi, da je bil pregledan in pripuščjen. Toda v Port of Blaine ni nikakih zapisnikov o tem. Nato pravi, da je nekdo stal pri izhodu, ki je pregledal njegovo prtljago in ga pri-pustil. Mogoče, da je bil to carinar. Okrog 25. julija 1924 je iz El Paso šel v Mehiko, nato se je vrnul iz Comorgo v Rio Grande City. Na ladji ga je nekdo izpraševal, ki je bil po njegovem mnenju imigracijski inspektor. Owen mu je dejal, da je bil rojen v Pennsylvaniji in tam živel, sedaj pa da gre nabirat bombaž. — Delal je na nekaterih bombaznih plantažah in pravi, da so mu nekateri plantažniki dolžni plačo. Ko je delal na kanadski ladji, je moral položiti prisego zvestobe kanadski in britanski vladi. V januarju je bila ukazana njegova deportacija.

HINDENBURG V SVOJEM ELEMENTU

Ko je dospel pred kratkim predsednik nemške republike maršal Hindenburg na semenj v Lipsko, ga je pred kolodvorom pozdravila skupina nemških vojakov. Za njim stopa (v oficirski uniformi) njegov sin major von Hindenburg.

Izsleditev velike banditske tolpe.

Da oprostijo svojo mlado ženo, je sklenil Richard Reese Whittemore razkriti delovanje svoje gangu ter povedati zgodbo, ki bo presenetila New York. Whittemore je stavil svojo ponudbo potom svojega očeta, majhnega, starega možička, ki je prišel iz Baltimore, da obišče svojega sina prvokrat, odkar je mladi mož zapustil dom, da izvrši rop, ki ga je spravi v Maryland jethišnico, iz katere je pobegnil, potem ko je ubil nekega paznika.

To je bil odgovor Whittemoreja na prošnjo očeta, naj vse pove oblastim. Starejši Whittemore je ugleden meščan v Baltimore.

Okrajni pravdnik J. Banton je rekel večer zvečer, da bo Mrs. Whittemore eventuelno izpuščena če bo mladi roparski glavar povedal stvari, ki so resnične ter me ne bo skušal pitati s stvarmi, ki so mi že znane.

Mr. Banton je tudi izjavil, da namerava Jacob Kraemer, katerega so obdolžili njegovi tovariši, da je napravil načrte za skoro vsak korak, katerega je storila gangu in da je posredoval pri prodaji plena v vrednosti \$830.000, podalno polno priznanje glede svojega deleža pri aktivnosti gange.

Okrajni pravdnik je rekel, da je Kraemerjev brat Leo, povedal nekaj o svojem deležu pri različnih zločinih, katere je izvršila banditska tolpa. Nadalje bo zaslišani danes zjutraj in takrat bodo privedli iz Tombs zaporov njegovega brata, ravnodušnega Poljaka (?), ki je vztrajno molčal izza svoje aretacije v petek preteklega tedna.

Mr. Banton je mnenja, da je od povesti starejšega Kraemerja odvisna edina možnost, da se dobi nazaj velike množine dragocenih kamenov in drugih stvari, katerih

se je polastila gangu tekom svojega delovanja.

Če bo povedal Kraemer vse, kar mu je znano, bodo po mnenju okrajnega pravdnika romali za dolgo leta v ječo številni juvelirji, s katerimi je imela gangu posla tekom enega leta svojega obstanka. V zvezi s tem išče policija nekega draguljarja s Pete Ave., in nadaljnjega, ki ima svoj urad v nekem uradniškem poslopiju na Broadway. Urađa obeh se nahajata v bližini 48. ceste, kjer se je polastila gangu v jutru 11. januarja \$170.000 v nakitu.

Banton je namignil, da se bo nato odpovedal svojim zahtevam glede mladega Whittemore-a. Od okrajnega pravdnika v Buffalo, kjer hočejo jetnika radi umora, je odvisno, če se bo Whittemore-a izročilo oblastim v Maryland, kjer se bo vršil proti njemu proces radi umora jethiškega paznika, Robert Holman.

Whittemore je bil identificiran v sredo z Leonom Kraemerjem in Antonio Paladino kot eden tolpe šestih, ki je ustavila oborožen avtomobil na eni glavnih cest mesta Buffalo ob devetih zjutraj dne 29. oktobra ter pobegnila s \$3000 plena, potem ko je ubila dva človeka ter težko ranila tretjega. Oblasti Erie okraja hočejo dobiti člana te tolpe v svoje roke, a končna odločitev je odvisna od governorja Smitha. Splošno pa je prevladoval vtis, da bo Whittemore izročen oblastim v Marylandu, kjer je bil neki zamorski jetnik priča umora paznika in ker bi se pri obravnavi v Buffalo najbrž dvignilo vprašanje identifikacije.

Oče Whittemore-a, ki je star kakih petinštirideset let, je prišel večeraj zjutraj v New York in se napotil v policijski glavni stan,

kjer je potikal na vrata inspektorja John Coughlana. Obvestil je slednjega, da je oče Richarda Whittemore-a ter izvedel, da se nahaja sin v Tombs zaporih. Inspektor je poklical nekega detektiva, s katerim se je napotil starejši Whittemore v Tombs. Tam sta se ustavila pri pomožnem okrajnem pravdniku Murphyju, ki je dal poklicati mladega bandita iz ječe. Murphy je odšel iz sobe, v kateri so ostali oče, sin in detektiv. Nekaj časa pozneje je prišel oče mladega morileca ven ter rekel pomožnemu okraj. pravdniku:

— Moj sin je rekel, da bo pojasnil vso zadevo in da bo povedal zgodbo, ki bo presenetila New York, če izpustite njegovo ženo.

Oče in sin sta govorila eno uro. Na poti iz poslopija je srečal starejši Whittemore pomožnega okrajnega pravdnika, Ferdinanda Pecora. Slednji ga je vprašal, na kak način se je posvetil njegov sin življenju zločinca. — Ne vem, — je rekel oče, — vedno je imel dober dom. Mislim, da je začel v slabo družbo. Še dve službi sem izgubil lansko leto, ko se je izvedelo, da je on moj sin. Ne vem, kako bo šlo to naprej.

Nato se je opjel na Pennsylvanijo postajo ter se vrnil v Baltimore. Rekel je, da ga ne bo več v New York.

Slučajno se je vračal v istim vlakom kot mati William Unkelbaek, devetega člana tolpe, ki je bil aretiran v terek ponoči. Obiskala je tekom popoldneva svojega sina v policijskem glavnem stanu.

Okrajnega pravdnika Bantona so vprašali, kaj namerava storiti z Whittemorom. — Nisem še gotov z njim, — je odgovoril. — Povedal sem pomožnemu državnemu pravdniku Edgettu iz Baltimore, da mu ne morem do pondeljka povedati, kaj se bo zgodilo z Whittemorom. Obljubil sem governorju, da ga bom obvestil, kakorhitro se bom odločil.

— Vso svojo pozornost posvečam sedaj aretaciji ljudi, ki delajo izvrševanje zločinov dobičkarstnim, — je dostavil.

Preveč zaupajo

naši ljudje marsikateremu italijanskemu gostobesednežu. Po kobaridski okolici, po šentviškogorski planoti in še drugod po tolimskih krajih je hodil neki Zotti, ki je ponujal za maslo večje svote kakor drugi trgovci. Prva pošiljatev je bila točno plačana, nadaljna naročila pa se niso izvršila več in samo okoli Libušenj je ostalo blaga za kakih 30.000 lir. Sedaj prodajajo maslo po najnižji ceni. Voditelji mlekarne naj nikar slepo ne verujejo tujcem, ki he postavljajo pred njimi čestokrat kot veljavni trgovci, pa le špekulantje brez premoženja.

Kako ubijajo naše ljudi.

Mož čistega slovenskega srca je Edvard Žvanut v Lofcah pri Vipavi. Italijanska oblast je izvršila pri njem preiskavo, vedno brez uspeha. Vzeli so mu gostilno in ga šikanirali neprestano. Mož je strl. Poročano je bilo pred kratkim o požaru, ki mu je prišadejal veliko škodo. Kako je nastal požar, še vedno ni dognano.

Novice iz Slovenije.

Odlikovanje Josipa Zurca iz Kandije.

Na predlog ministra za notranje zadeve je odlikovan dolgoletni bivši župan v Kandiji pri Novem mestu Josip Zure, splošno znan pod imenom Štembur, z redom Sv. Save V. razreda.

Smrtna kosa.

V splošni bolnici v Ljubljani je umrl višji revident državne železnice Drago Vučnik. Rodom iz Št. Jurja ob j. z. se je prvotno posvetil učiteljskemu stanu, kasneje pa prestopil k železnici in služboval po več postajah. Od leta 1903 je bil stalno na postaji v Ljubljani.

— V Trstu je umrla te dni Ana Lavrenčič, vdova po pokojnem, med tržaškimi Slovenci dobro znanem žel. uradniku Matjoku Lavrenčiču.

— V Zidanem mostu je umrla v sarosti 76 let Marija Markušek, blaga žena in dobra mati.

— V Ljubljani je umrla Adela Skaberne roj. Schrey pl. Redlwarth, vletrgovka in posestnica.

— V Ljubljani je umrl Ernest Cigoj, predmetni učitelj na teh-

niški srednji (prejšnji obrtni) šoli. Bil je po službovanju na tem zavodu najstarejši član učiteljskega zbora. Služil je na zavodu od njegove ustanovitve, t. j. od leta 1888, ko sta bili osnovani v Ljubljani strokovna šola za obdelavo lesa in strokovna šola za umevno voženje in šivanje čipk, ki sta se pozneje združili v umetno-obrtno strokovno šolo in se razvili v sedanjega zavod. Poučeval je pohištveno in stavbeno inžerstvo, strokovno, tehniško-konstruktivno in dekorativno risanje. Aktivno je kot učitelj neprekinjeno opravljal službo na zavodu skozi celih 37 let. Z začetkom tekočega šolskega leta je dobil bolezenski dopust, a sedaj ga je bolezen podrla v grob. Kot strokovnjak je bil poznan in čislán tudi v izvenšolskih krogih. Dosegel je starost 63 let.

V Ljubljani je umrla Iva Gostič, rojena Tomie, soproga upravitelja drž. žrebežarne Stanka Gostiča.

ROJAKI. NAROČAJTE SE NA 'GLAS NARODA' NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH.

Gledališče-Glasba-Kino

JUGOSLOVANSKA PRIREDITEV V NEW YORKU.

Dne 4. aprila priredi Jugoslovanski Delavski in Atletski Klub svoj sedmi letni koncert in ples v Češkem Domu, 321 East 73. ulice. Koncert se prične točno ob dveh popoldne, ples pa ob sedmih zvečer. Vstopnina je 50 centov. Igrala bo izborna godba prof. Aragnetija. Na programu sta tudi dve igri, namreč "Tudi grobovi bodo spregovorili" in "Vrt ob cesti". Upati je, da se bodo Jugoslovani v velikem številu udeležili te prireditve.

"12 MILES OUT".

V znani igri "12 MILES OUT" nastopa sedaj eden najboljših amer. igralcev William Courtenay. Igra vlogo Jerryja, katerega je avtor McGuire posebej do- ločil.

Ta znameniti igralec bi moral nastopiti že takoj v prvi predstavi, pa ni mogel zastran kontrakta, ki ga je imel z Belaseo.

Courtenay je bil rojen v Worcesteru, Mass., ter se je povsem slučajno posvetil gledališki karijeri. Najprej je obiskoval Holly Cross College ter nameraval postati zdravnik. Za oder ni kazal nobenega zanimanja.

Nekega dne se je seznanil z nekim gledališkim upraviteljem, ki je hotel organizirati gledališko družbo v Portlandu, Me. Pisal je Courtenayu, ter ga povabil, naj se pridruži njegovi družbi. Nekaj časa se je obotavljal, potem je pa vseeno prevzel vlogo v igri "Ten Nights in a Bar-room". Tedaj je bil star šele šestnajst let.

S tem je nastopil pot do slave in uspeha.

Nato je igral v "The Vendetta", "The Wolf", "Arsene Lupin", "Romance", "Ready Money", "Under Cover", "Under Fire" ter v "Honors are Even". Zadnjič so ga videli na Broadwayu v "The Harem".

RINGLING BROS. & BARNUM BAYLEY.

Vsa newyorška mladina je vesela, kajti v mesto je dospel cirkus Ringling Brothers & Barnum Bailey. Svoje predstave bo imel v novem Madison Square Garden na 8. Ave., in 49. cesti. To bo prvič, da se bodo vršile predstave v novem domu.

Iz svojega prezimovališča je dospel cirkus v New York s posebnimi vlaki. Delavci so noč in dan na delu ter pretvarjajo amfiteater v ogromni cirkuski šotor.

Ringling Brothers niso še nikdar nudili tako raznovrstnega programa kakor ga bodo letos. Gledalci bodo videli na stotine novih prizorov, nastopili bodo slavni umetniki, nekaj posebnega pa bo menažerija. Nastopilo bo pet čred slonov, nad tristo konj, konji, ki preskočijo razdaljo 25 čevljev, boreci se kenguriji itd.

Velikanska menažerija bo v razstavnih dvorani.

Vsak dan bosta dve predstavi, ob dveh popoldne in ob osmih zvečer. Glavna vrata so dprta ob 1. in ob 7. zvečer. Vstopnice so že sedaj naprodaj. Ker je novi Garden še enkrat tako velik kot je bil stari, so vsem zajamčeni dobri sedeži.

Mestni bondi, bondi za javne potrebsčine, zemljiščni in korporacijski bondi.

Vaše bratske organizacije kupujejo od nas bonde za investiranje.

OTIS & CO.

Ustanovljeno 1899.

CLEVELAND

John Perko, zastopnik

Dvoje zanimivosti iz največjega cirkusa na svetu.

Henry Mürger

LA BOHEME

Slike iz življenja ciganov.

(Nadaljevanje.)

— Ne, ne, — ga je prekinil Marcel, — vzela si bova rajši slugo, ki nama bo obenem kuhar. Pogled malo, kako ogromen dobiček bova imela od tega. Najprej bo najino gospodinjstvo vedno v redu; čistiš nama bo čevlje, unival mi bo čopiče, hodil za naju po opravkih; pekusi bom celo, da mu vcepim okus za lepe umetnosti in iz nje ga bom napravil svojega učenca. Na ta način si bova oba prihranila na dan najmanj šest ur skrbni in opravkov, ki bi nama škodovali pri delu.

— A jaz imam drugo misel, — je dejal Rudolf, — toda pojdiva jest.

Cez pet minut sta sedela oba prijatelja v sobi sosedne restavracije in sta dalje čebljala o varčnosti.

— Poslušaj, kaj mislim, kaj če bi si, namesto da najameva slugo, vzela ljubico? — se je odločil omeniti Rudolf.

— Ljubico za dva! — je z grozo odvrnil Marcel, — to bi bila skopost do razkošnosti. Svoje prihranke bi porabili za nože, da za koljeva drug drugega. Slugi dajem prednost, to daje tudi ugled.

— Zares, — je rekel Rudolf, — preskrbeli si bova pametnega dečka; in če bo znal malo pravopisa, ga bom naučil urejevali.

— To mu bo vir dohodkov za stare dni, — je dejal Marcel, — seštevaje račun, ki je narasel na petdeset frankov. No, to je dovolj drago. Navano svo obedovala oba za trideset frankov.

— Da, je odvrnil Rudolf, — a obedovala sva slabo in primorana sva bila zvečer večerjati. Če vse vpoštevava, je to varčnost.

— Močnejši si, — je godrnjal umetnik, premagan po tem dokazovanju, — ti imaš vedno prav, — ali bova delala nočjo?

— Pri moji veri, ne, — je dejal Rudolf, — Jaz grem, da obiščem svojega strica; to je vrl moč — povedal mu bom o svoji novi poslojki in dal mi bo dobrih svetov. In ti, Marcel, kam greš?

— Jaz grem k staremu Medicisu, da ga vprašam, če mi hoče zapustiti kake slike, da mu jih restavriram. A propos, daj mi pet frankov!

— Kaj boš z njimi?

— Da bom šel čez Most umetnosti.

— Ah, to so nepotrebni stroški, in čeprav neznatni, naju oddaljujejo od najinega principa.

— Res, nimam prav, — je rekel Marcel, — šel bom čez Novi most a naje lbom voz.

Oba prijatelja sta se ločila in šla vsak svoj pot, ki je po čudnem naključju privedla oba na isti kraj, kjer sta se zopet našla.

— No, ali nisi našel strica? — je vprašal Marcel.

— Torej nisi našel Medicisa? — je vprašal Rudolf.

In zakrohotala sta se.

Vendar sta se vrnila domov zelo zgodaj, a nabita kot soda in — drugega dne.

Dva dni nato sta bila Rudolf in Marcel popolnoma izpremenjena. Običlena oba kot ženina prvega razreda sta bila oba tako lepa, tako svetla, da sta se obotavljala drug drugega spoznati, če sta se srečala na cesti.

Vzela sta bila slugo. Bil je to velik fant tridesetih let, švicarskega pokolenja in jako slabe pameti. Sicer pa ni bil rojen za slugo; in če mu je eden njegovih gospodarjev hročil malo večji zavoj, da ga kama nese, je Babbiste zardel v nevolji in je dal to napraviti po postreščku. Vendar je imel Babbiste tudi dobre lastnosti; tako je napravil v sili, če si mu dal zajca,

— Tega dne nisva mogla mnogo zapraviti.

— Zares, prav malo, komaj 30 frankov.

— Zakaj pa

— Ne vem več, — je rekel Marcel, — to je zabeleženo v rubriki "razni izdatki".

— Nedoločen in podel naslov, — ga je prekinil Rudolf.

— 22. marca. To je dan, ko je nastopil službo Babbiste; dala sva mu na račun njegove plače pet frankov, za orglice 50 c; za odkup štirih majhnih kitajskih otrok, ki so jih njihovi neverjetno barbarški starši obsodili, da jih vržejo v Rumeno reko, 2 franka 40 c.

— Kaj, — je dejal Rudolf, — razloži mi malo nasprotje, ki ga zapazim v tej točki. Če dajete denar za barbarske orglice, zakaj zalisi barbarske starše? In ali je bilo sploh potreba odkupovati kitajske otroke? Če bi bili —

— Po rojstvu sem plemenite narave, — je odvrnil Marcel, — daj, nadaljuj! — Dosedaj sva se prav malo oddaljila od principa varčnosti.

Dne 23. ni nič zabeležena. — Dne 24. isto. To sta dobra dneva.

Dne 25. dal Babbistu na račun njegove plače 3 franka.

— Zdi se mi, da mu dajeva zelo pogosto denar, — je rekel Marcel, — kot bi premišljeval.

— Mu bova manj dolžna, — je odgovoril Rudolf. — Dalje.

Dne 26. marca. Različni in glede umetnosti potrebni izdatki 36 frankov 40 c.

— Kaj sva mogla vendar kupiti tako koristnega? — je rekel Rudolf, — jaz se ne spominjam. 36 frankov 40 c, kaj more vendar to biti?

— Kako se ne spominjaš! To je bilo na dan, ko sva šla na stolpe cerkve Notre Dame, da bi videla Pariz s tiče perspektive.

— Toda to stane le osem grošev, če greš na zvonik, — je rekel Rudolf.

— Da, a nato sva obedovala v Saint Germainu.

— Potem je stvar jasna.

Dne 27. ni nič zabeležena.

Dne 28. dal Babbistu na račun njegove plače 6 frankov.

— Oh! Zdaj sem prepričan, da nisva Babbistu nič več dolžna. Celo on bi uognil biti nama kaj dolžan. Treba bo pogledati.

Dne 29. No, 29. ni nič zabeležena; namesto izdatka je začel članek o umetnosti.

Dne 30. Oh! Imela sva goste na obedu. Veliko izdatkov: 30 fr. 55 c. Dne 31. to je danes, še nisva nič izdala. Vidiš, — s temi besedami je Marcel končal, — knjigovodstvo je bilo zelo enostavno. Vesta ne znaša 500 frankov.

— Potem mora ostati še denar v blagajni.

— Lahko pogledava, — je rekel Marcel in odprl predal. — No, ničesar ni več, samo pajek je tu.

— Pajek zjutraj pomeni skrb, — je dejal Rudolf.

— Kam za vruga je moglo izgrniti toliko denarja? — je potro povzel Marcel, ko je videl, da je blagajna prazna.

— Za Boga, to je čisto enostavno, — je rekel Rudolf, — dala sva vse Babbistu.

— Čakaj vendar! — je vzkliknil Marcel in segel v predal, kjer je zaprt kos papirja. — Pobornica za zadnjo najemnino, — je vzkliknil.

— Vraga, — je dejal Rudolf, — kako je prišla sem?

— In še podpisana, — je pristavil Marcel, — torej si ti plačal gospodarja?

— Jaz, pojdi, pojdi! — je rekel Rudolf.

— Pa vendar, kaj pomeni... — Toda zagotavljam te... — Kakšna je torej ta skrivnost? — sta vzkliknila oba.

Prišel je Babbiste. Marcel mu je pokazal pobotnico.

— Oh, da, — je malomarno dejal Babbiste, — pozabil sem vam povedati, gospodar je prišel danes zjutraj, ko vas ni bilo doma. Plačal sem mu, da bi mu ne bilo treba še enkrat priti.

(Dalje prihoduji.)

IZ ŠPORTNEGA SVETA

Veliko dobro znana ameriška baseballska igralca Fred Clarke in Bill McKee, se že vežbata za prihodnje tekme. Oba sta člana kluba "Pittsburgh Pirates".

Iz angleške visoke družbe

Neki Eric Horne je bil 57 let takaj v raznih službah angleške aristokracije. Sedaj je izdal knjigo, v katerih opisuje svoje spomine, kar je doživel tekom dolgega službovanja. Služboval je pri navadnem barončku pa gori do indijskega kneza. Eden izmed teh njegovih službodajalcev, neki lord je imel to navado, da je oblekel po pet do šest suknj eno vrh druge, kadar je šel na sprehod. Ko se je s lordu ogled, jih je pa po vrsti slalil in metal od sebe. Lakaj pa mu je moral od daleč slediti in pobirati suknje za njim.

Neki drug tak čudak je imel šestdeset oblek. Vsako nedeljo je moral lakaj vse te obleke znesti v splojne prostore, izločiti po tleh spalnice, nakar je lord vseh šestdeset pomiril, zopet slekel, in ko je zadnjo vrgel s sebe, jih je sluzabnik zopet zbral in nosil nazaj v omare.

Angleški grof, pri katerem je služil, je bil tudi član visoke zbornice al zbornice lordov, kjer je pa samo enkrat v življenju govoril, in to je bilo: — Prosim, zaprite okno.

Nekoč je bil uslužbenec na starem gradu, ki je imel okrog in okrog jarek, napojen z vodo ter je bil vstop v grad samo čez dvigalni most. Čuvaj je nekega večera pozabil potegniti verigo pred jarkom, katera je povzročila, da oni, ki je čakal, ni padel v jarek. — Graščak se je pozno v noč vrnil s lova in ker se je zanesel, da ga bo že veriga ustavila, je strbunknil v vodo in bi bil skoro utonil.

Nekoč je prejel od markija, — kjer je bil uslužbenec, — brzojavko. — Dvajset ik večerji! — To je bilo letanja in pripravljanja! Ko pride marki domov, mu lakaj ponizno javi: — Vaša milost, nihče še ni prišel od družbe! — Marki pa mu je odvrnil: — Tepec, ali ne veš, kateri dan je danes? — Bil je prvi april.

Neki knez je zamudil, da bi oddal pismo na pošto, zato je šel sam do trga s piscom. Med potjo se nekdo vanj zaletel. — Kaj vraga — je pričel prime, toda predno je mogel še kako besedo zapreporiti, je oni že izginil. Na pošti je opazil, da mu manjka žepna ura. — Aha, zato se je zaletel vanje! Le počakaj! — Udel jo je za njim, ga ujel, potolkel na tla, mu odvzel uro ter ga pustil ležati z besedami: — Jaz ti bom pokazal ZGODOVINSKO GLEDALIŠČE POGORELO

Predkratim je uničil požar spominsko gledališče, ki je bilo zgrajeno na čast najslavnejšemu svetovnemu dramatičnemu Shakespeareju v Angliji. Dragocene zaklade, ki so bili v gledališču in v knjižnici, so še pravočasno rešili.

ODPORNOST ŽIVALI PROTI STRUPOM

Znano je, da nekaterim živalim, zlasti ježu, škroklji in kokošim živalski strup prav nič ne škoduje. Jež se celo hrani samo s takimi živalmi, katerim služi strup kot edno obrambeno sredstvo. Dolgo časa niso vedeli, ali so te živali proti vsem strupom odporne ali samo proti živim. Radi tega so delali mnogoštevne eksperimente na ježu v inštitutu profesorja Harnacka v Halle. Polagoma so doznali, da je odporen samo proti onim strupom, ki ga vsebujejo one živali, ki mu služijo v hrano. — Eden najstrašnejših strupov so cyanove spojine, ki ga imajo tudi strupene kače v svojih žlezah. Ko so dali mački samo eno stotinko grama ciankalije, je v štirih minutah poginila, dočim je ježa petkratna doza tega strupa spravila šele toliko iz ravnotežja, da so se začeli pojavljati znaki zastrupljenja. Ko so pa dali ježu strup strilnin, tedaj je zadostovala ena doza in enak čas, da je poginil, kakor pri vseh drugih živalih. Iz tega je torej razvidno, da se je jež na živalske strupe tekom razvojne dobe tako privadil, kakor se na primer privadi človek polagoma na čebelnje pike. Strup ostane namreč na pčlenem mestu

nerazkrojen in ne tvori nikakih novih spojin, ki bi uničile organizem.

Smrtna kosa.

— V Vegovi ulici je umrla Bertta Kušar, roj. Pleiweiss.

— V Ljubljani je umrl Valentin Režek, uradnik Vzemne zavodvalnice.

NAPRODAJ

PISČETA in jajca za valenje od velikih White Rock kokoši, kakor tudi od več drugih različnih vrst, famozne White Leghorn za katerim stoji poročstvo in zadovoljivost. Za cene in druga pojasnila pišite na: MRS. GEO. KOSS, Broadhead, Wis.

Pozor čitatelji.

Opozorite trgovce in obrtniki, pri katerih kupujete ali naročate in ste z njih postrežbo zadovoljni, da oglašujete v listu "Glas Naroda". S tem boste vstregli vsem.

Uprava "Glas Naroda".

Dobra harmonika napravi dobrega igralca. Jaz prodajam vse harmonike pod garancijo. Kdor ni zadovoljen mu dam drugo harmoniko ali pa denar nazaj. Imam vsakovrstne kranjske in nemške; jemljen harmonike v popravila in zamenjavam. — JOHN WEISS 614 Seneca Avenue : : Brooklyn, N. Y.

PRVO

SKUPNO POTOVANJE V JUGOSLAVIJO

s parnikom "PARIS"

10. aprila 1926.

DRUGO SKUPNO POTOVANJE

s parnikom "PARIS"

22. maja 1926.

Potnike bo spremljal naš uradnik prav do Ljubljane. Pazil bo na priloge in gledal posebno na to, da bodo vsi potniki udobno in brezskrbno potovali.

Na razpolago imamo posebni oddelke za naše potnike, najboljše kabine v sredini parnika z 2, 4 in 6 posteljami.

Vozni list stane do Ljubljane \$116,77 z vojnimi davkom in železničarjem, za tja in nazaj pa samo \$206,00 in \$5,00 vojni davek.

Vsi potniki, ki so se kdaj vozili s tem parnikom, so bili zadovoljni z vožnjo, kabinami, hrano, postrežbo, sploh z vsem tako, da so ta parnik tudi drugim priporočali.

Kdor želi potovati, naj se obrne za pojasnila čimprej na:

FRANK SAKSER STATE BANK

82 Cortlandt Street : New York, N. Y.

ZASTAVE

SVILENE AMERIŠKE, SLOVENSKE IN HRVAŠKE

Regalije, prekomarnice, trobojnice, znake, uniforme itd

Signuro 25% ceneje kot drugod.

VICTOR NAVINSEK,

331 GREEVE ST. CONEMAUGH, PA.

Slovensko - Amerikanski Koledar

za leto 1926.

je gotov in smo ga razposlali vsem, ki so ga do zdaj naročili.

Letos je zelo zanimiv in bo vsak zadovoljen.

Cena mu je 50c.

Kdor ga želi imeti naj pošlje znamke ali pa money order.

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Pozor rojaki!

V zalogi imamo

SVETO PISMO

(stare in nove zaveze)

Knjiga je krasno trdo vezana ter stane \$3.00.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street New York, N. Y.

La Bohème

OGLEDITE SI TO KRASNO KINO SLIKO

Dvakrat dnevno: 2.30 — 9.30

EMBASSY THEATRE

Broadway in 46th Street

BELE ROŽE

ROMAN V DVEH DELIH.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

61

(Nadaljevanje.)

— Dobro, če ste svoje stvari tako svest, se ne boste brigali za kratki čas čakanja, komaj eno leto, — je odvrnil knez mirno.

— Ne bojim se nikake nestalnosti, omahljivosti, ker ve grofica Sigrid zelo dobro, da nisem človek, s katerim bi se kdo lahko igral, — je odvrnil Spini z močnim povdankom. — Vi pa se igrate z menoj, knez Višegradske. Toležite me s časom, ko bo grofica Sigrid prosto razpolagala s svojo roko, a vi se izogibate odgovoru na vprašanje, zakaj mi kot varuh odrekate njeno roko?

Knez je pomišljal z odgovorom.

— No? Ali ni Spini, markij della Pescaja dosti dober za grofico Vrbsko? — je vprašal Spini.

— Jaz na vašem mestu, markij, bi ne izžval odgovora na tak način, — je odvrnil sedaj knez, brez sledu razburjenja. — Ker pa že hočete vedeti: ni markij Spini della Pescaja, katerega moram odkloniti kot snubača grofice Sigrid, — pač pa družabnik stariarja v Via Porta Rossa...

— Ah! — Bilo je hripavo tulenje, ki je prišlo iz grla Spinija.

— Razumite me prav, — je nadaljeval knez ukazovalno. — Da ste bili ob enem času revni ter živeli od skupščikov vaše umetnosti, to bi vas dvignilo visoko v naših očeh. Da pa ste stavili svojo umetnost v službo prevare, — to obžalujem globoko.

— O, vedel sem, da ste uganili mojo dobro zavarovano skrivnost, — da ste me izprijonirali...

— Markij, — prosim vas, poslušajte se izbranih izrazov, prav kot sem se jih jaz, — je vzkliznil knez ukazovalno.

— Ah, — je sopihl Spini, — ker ste rekli prevara ter mislili sleparijo? — Zakaj ste me povabili v svojo hišo, če me niste več priznali kot sebi enakega?

— Jaz nisem storil tega, — Moja sestra in Sigrid mi nista pustili nikake izbire, — je rekel knez mirno.

— Zaljenje za zaljenjem! — je vzkliznil Spini. — Dali me boste račun o svojem obnašanju, knez.

— Že pol ure ne delam ničesar drugega, — se je glasil popolnoma mirno odgovor.

— Jaz mislim, — s pištolo v roki, — je zašepetal Spini, ki je stopil bližje.

— To bi bilo zelo bedasto od mene, — je odvrnil knez ter zmaljal z rokama. — Če bi moral vsak vzruhi, ki da snabeu korbico, takoj pod pištolo, bi kmalu prenehalo preobljudenje sveta. Kot reče, uo, markij, moji osebnim razlogi, katerih Sigrid ne pozna, temveč le jaz, vas ne bodo ovirali, da se po preteku enega leta vendar poročite z mojo svakinjo, če bo takrat še mnenja, da lahko pogreša moj nasvet...

— Aha, vidim. Knez je tudi bojazljiv, — je menil Spini pogljiivo.

Marcel je hotel vzroiti, a se je premislil.

— Markij, — prosim vas še enkrat, da užirate svoje izraze, — je rekel mirno, a s takim povdankom, da je stopil Spini zopet korak nazaj. — Poslušajte ste se dveh izrazov, katerih se ne rabi med kavalarji. S stališča častnega sodišča domnevam, da niste teh izrazov prav razumeli. Če pa ste jih, hočem poklicati vse v gradu navzoče gospode, pred katerimi boste te izraze ponovili. Potem vam bom seveda na razpolago.

Spini se je ugriznil v ustnice. Bil je sicer zloglasen dvobojevnik, a v svojem bistvu se ni brigal za dvoboj s knezom. Strelji, ki bi tam padli, neglede na izid, bi zadeli tudi vez med njim in Sigrid. Če je čutil Spini v sebi kako slabo točko, je bila to le Sigrid.

Na ta način ni mogel torej knezu do žvega. Vsled tega je obrnil ost.

— Teh fines seveda ne razumem, — je rekel prevzetno. — To-liko pa vendar razumem, da vstrajate vi, gospod knez, — pri odpo-vedi. — Dobro, mogoče boste postali bolj popustljivi, če vam po-vem, — pri tem je Spini znižal svoj glas ter uprl svoje oči na kne-za, — da poznam skrivnost rdeče luči.

Pričakovani učinek je izostal. Knez je stal nepremično na istem mestu kot v pričetku pogovora in le bolestan utripanje krog nje govti ust je bilo tako obvladano, da je ušlo celo Spiniju.

— No — in? — je vprašal knez z neizpremenjenim glasom.

— Ah, — vi me ne razumete, — je nadaljeval Spini ter stopil še bližje. — Jaz poznam skrivnost rdeče luči, jaz poznam skrito grobišče ter vem, da obseva luč vašo žrtve in da neguje to luč vaš služabnik...

Napeto je prenehal, — a knez se ni zganil.

— No — in? — je vprašal zopet.

— Moj Bog, ali ne razumete; — je vzrastel Spini. — Jaz, jaz sem razkril obstoj grobišča. Ravno prihajam od tam, — poduhajte mojo obleko, še vedno diši po trohlosti starega grajskega križa.

— In s kakšno pravico ste vi, — kot vredno povračilo za mo-jo gostoljubnost, — spijonirali po starem križu gradu? Dovolite mi isti izraz, s katerim ste me prej počestili, — je rekel knez glasno, ne da bi se vznemiril.

Spini se ni brigal za zadnjo pripombo, — preveč je bil zapo-slen s svojimi ostanimi mislimi. — Zakaj? Gospod knez, bilo mi je, — va tem, da imam v svojih rokah orožje proti vam, — je rekel vne-to. — Zapustil bom grad še danes, dobro. To bom storil radi Sigrid, a zapustil bom vašo hišo le kot proglašeni zročenece deklice, koje varuh ste vi, ali pa...

— No — ali pa? — je ponovil knez popolnoma mirno.

— Ali pa bom opozoril policijo na ono pošastno, rdečo luč, — je rekel Spini zmagozlasno.

— Ah, vi me hočete denuncirati, če prav razumem, — je od- vrnil knez majomarno.

— To hočem, — je rekel Spini hitro. — To se pravi, le v slu-čaju, da mi hočete še vedno odreči roko Sigrid.

— Z največjo odločnostjo in končno, — je odvrnil knez z že- leznim mirom, čeprav se je pričela dvigati v njem vročina.

— Dobro, sami boste nosili posledice, — je siknil Spini.

— Nosil posledice, katere bi povzročili vi? — je vprašal knez ironično.

— Da, jaz, — je odvrnil Spini ošabno. — Jaz nisem vajen stre- ljati v modro nebo, knez, in kober merim, tja tudi zadencem. Jaz- vem, da se nahaja gotov zaboj tam spodaj, že skoro dvajset let. V dvajsetih letih zastari v vaši doželi sodniško zasledovanje zločina take vrste, a čas ni še potekel. Torej, jaz vem, da je prišel pred skoro dvajsetimi leti dotični zaboj semkaj pod nadzorstvom vašega služabnika, ter tudi poznam vsebino zaboja, katero je videl služab- nik, katerega ste takrat odpustili. Da, vse pride na dan. Na skriv- nostno vsebino tega zaboja sveti rdeča luč, katero ste dali prižga- ti vi.

— Oprostite, gospod markij, dal sem prižgati rdečo luč s prav posobnim namenom, — je prekinil knez Italijana z mirnim, a odloč- nim glasom. — V splošnem pa ne boste povedali sodščem ničesar novega, kajti rdeča luč gori že skoro dvajset let, kot ste povsem pravilno povdarjali, s privoljenjem policije.

Spini je stopil korak nazaj ter se pričel porogljivo smehljati.

— Dobro, — zakaj potem tako skrivnostno? — je vprašal.

— Nisem dolžan dati vam pojasnila glede tega ter si odločno prepovedujem iridukretna in breztaktna umešavanja v moje zade- ve, — je rekne knez s tako odločnostjo, da je stopil Spini nehoti korak nazaj.

— Jaz mislim, da ste mero, ki sem vam jo odmeril kot gostitelj, prekoračili na tak način, da se hočem sedaj poslužiti svoje pravice kot gospodar. Priporočam se vran, gospod markij.

Nastop kneza, ki je stal visoko vzravnal pred Italijanom, ni pripušal nikakega dvoma — ter tudi ni zgrešil učinka. Spini se je nehoti umaknil od vrat, ker je stopal knez naprej. Z roko je pose- gel po ključki, se ironično poklonil ter rekel: — Hoteli ste tako. — Čuli boste o meni.

Nato je izginil.

(Dalje prihodnjik)

Velikanoč v Palestini.

Nadaljevanje z 3. strani.

v vas, kjer jih je čakala velika množica ljudi. Zvedela sta, da so ti tuje Rusi, od katerih očetov je bila njih država tolikokrat pre- magana in oropana najlepših po- krajaj.

In odvedli so tujece na prostrano dvorišče in zamenili sredi njega velik ogoraj. In prišle so žene in mladinci in stari in otroci in pri- nesli blazine in odeje in kruh in mleko in čaj in kavo in sladkor in razne hladilne napitke, vse, kar je premogla njih hiša. In napra- vili so gostijo, kakršne se ni vide- la njih vas, in pogostili tujece — drage goste. In peli so jim narod- ne pesmi, igrali na piščali in bob- nali z bobenčki in plesali njim v zabavo. In ko so videli, da so go- sti trudni, so jim postlali kraj oga- nja. In vso noč sta dva mladeniča pokladala vejice na ogenj, da je njega dim odganjal komarje od spečih. In pustili so jih spati, do- kler jih ni solnce zbudilo. Potem so jih še enkrat pogostili s čajem in mlekom, jih spremili iz vasi, jim pokazali pot v Emavs in jim želeli srečo. Naj vas varuje Alah!

To je resnična zgodba, meni v spomin, a vam v pouk in zabavo. Veseli smo šli s hriba v dolino, in zopet onstran kvišku po poti, ki so jo nam pokazali Arabci in prišli smo še pred poldnevom v zalem.

SVEČANOST VELIKEGA TEDNA

Slika nam kaže velikonočno svečanost, kakršne se vrše na Veliki petek po raznih evropskih mestih.

Kretanje parnikov - Shipping News

3. aprila:	Majestic, Cherbourg; France, Havre; Volendam, Rotterdam; Muenchen, Bremen; Orduna, Hamburg.
7. aprila:	Mauretania, Cherbourg; Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.
8. aprila:	Thuringia, Hamburg.
10. aprila:	PARIS, HAVRE, SKUPNI IZLET. Leviathan, Cherbourg; Homeric, Cherbourg; Belgeland, Cherbourg.
14. aprila:	Aquitania, Cherbourg; George Washington, Cherbourg, Bremen.
15. aprila:	De Grasse, Havre; Yourck, Bremen.
17. aprila:	Olympic, Cherbourg; Andania, Hamburg, New Amsterdam, Rotterdam.
20. aprila:	Columbus, Bremen.
21. aprila:	Berengaria, Cherbourg; La Savole, Havre; Pres. Harding, Bremen.
22. aprila:	Bremen, Bremen.
24. aprila:	Majestic, Cherbourg; France, Havre.
28. aprila:	Mauretania, Cherbourg; America, Bremen.
29. aprila:	Berlin, Bremen.
30. aprila:	Leviathan, Cherbourg; Homeric, Cherbourg.
22. maja:	PARIS, HAVRE, DRUGI SKUPNI IZLET.
22. junija:	MARTHA WASHINGTON, TRST; SKUPNI IZLET.
6. julija:	PRESIDENTE WILSON, TRST; DRUGI SKUPNI IZLET.

Putujte pod ameriško zastavo

Znižana cena tja in nazaj do LJUBLJANE

samo \$198.00 in več preko Cherbourgja

VESELITE se varnosti in udobnosti na parnikih, katere lastuje in upravlja vlada Združenih držav. Poslužite se posrednih izletov, neprekosljivih udobnosti na kateremkoli parniku brodovlja United States Lines — parniki, ki plujejo pod ameriško zastavo.

Odločite se sedaj, da se pridružite izletu v Jugoslavijo na s.s. GEORGE WASHINGTON preko Bremena ki odpluje iz New Yorka 12. maja. Izlet bo osebno vodil Mr. J. Turck, upravitelj čehoslovaškega departmeta, ali pa izleta na s.s. PRESIDENT HARDING kateri odpluje iz New Yorka 2. junija.

Ta izlet vodi Mr. U. J. Lazovich. Za vse podrobnosti glede odplutja United States brodovlja, S.S. Leviathan, S.S. George Washington, S.S. America, S.S. Republic, S.S. Pres. Harding, S.S. Pres. Roosevelt — vprašajte danes svojega lokalnega agenta ali pišite na

United States Lines

45 Broadway (Phone, Whitehall 2800) New York City

IZLETI V JUGOSLAVIJO

Prirejena sta dva posebna osebna vodena iz-leta na računskem parniku

RELIANCE

IZ NEW YORKA ODPLUJE 20. APRILA IN 18. MAJA

pod vodstvom izbranih članov našega Staba, ki ne bodo skrbeli samo za udobnost in zabavo potnikov na krovu parnika, pač pa tudi vse potrebno uredili, da bodo hitro dospeli na svoj cilj po svojem prihodu v Hamburg.

Izletna vožnja tja in nazaj

TRETJI RAZRED

\$198

Od New Yorka do Ljubljane in nazaj

Preskrbite si pravočasno prostore

UNITED AMERICAN LINES

SKUPNA SLUŽBA S

HAMBURG - AMERICAN LINE

35-39 BROADWAY, NEW YORK

NAZNANILO.

Rojakom naznanjamo, da je po- stal naš zastopnik za Cleveland in okolico

Mr. LOUIS RUDMAN, ki je v Indianapolis, Ind., zastop- pal naš list nad dvajset let. Pred kratkim si je ustanovil stalno bi- vališče v Clevelandu ter nam spo- ročil, da namerava tudi v Cleve- landu vršiti isto delo za naš list, ki ga je tako uspešno vršil v Indianapolisu.

Mr. Rudman je mož poštenjak od nog do glave ter mu v vseh ozirih lahko zaupate. Pravico ima pobirati naročnino za naš list, sprejemati denar za oglase in na- ročila za knjige, ki jih ima Glas Naroda v zalogi.

Rojakom ga toplo priporočamo ter želimo, da mu gredo na roko Uprava "Glasa Naroda".

Prav vsakdo -

kdor kaj išče; kdor kaj ponuja; kdor kaj ku- puje; kdor kaj proda- ja; prav vsakdo prizna- va, da imajo čudovit uspeh —

MALI OGLASI v "Glas Naroda",

Rojakom ga toplo priporočamo. Uprava "Glas Naroda".

Slovensko Amerikanski Koledar

za leto 1926

ima sledečo vsebino:

Pesem

Koledarski del.

Poglavje o praznikih, letnih ča- sih in mrkih.

Premogovna industrija v Ame- riki.

Detektivska zgodba.

Svetovna mesta.

Divji konji v Montani.

Inženirska čuda preteklosti.

Gumij — novo zlato svetovne finance.

Strašna bolezen — rak.

Doživljaji lačnega v New Yorku.

Tam za brezami.

Sibirskie slike.

Abdel Krim.

Dogodek na ladji.

Angleški državnik Lord Cur- zon.

Pleme in pol na Norfolk otoku.

Strup v kriminalistiki.

Izgubljeni kontinent.

Življenje v morskimi globčinah.

Prodiranje v polarno ozemlje.

Amudsen o svojem polarnem poletu.

Hjalmar Branting.

Kitajska.

Sunjatsen.

Koliko se popije na svetu.

Ustroj telesa in značaj.

Načrt novega koledarja.

Pavel Hindenburg.

Smrt Roberta La Polletta.

Doživljaji v džunglji.

Vpliv nikotina.

Židovska univerza.

Uporaba nekaterih zdravilnih rastlin.

Vpliv podnebja na duševno bolezen.

Raznoterosti.

Smešnice.

KOLEDAR KRASI OBILO RAZNIH SLIK.

Cena 50c

Naročite ga takoj, ker smo ga tiskali le o- mejeno število.

'GLAS NARODA' 82 CORTLANDT STREET NEW YORK CITY

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

Nič ni boljšega kot močan, pomirjajoč

PAIN-EXPELLER

Varstvena znamka Reg. U. S. Pat. Off.

za vdriguenje v slučajni revmatičnih bolečin, trganja v hrbtu, okorelega vratu, nevralgije in ohromelosti. Pain-Expeller pre- ganja bolečine izra časa, ko je bil stari oče š otrok! 35c. in 70c. v lekarnah. Pravi ima varstveno znamko SIDRO.

F. AD. RICHTER & CO.

BERRY & SO. 5th STS. BROOKLYN, N. Y.